

ŠE STANOVANJA

Kmetje - borci še v slabih razmerah

Iz referata, ki ga je podal Florjan Pelko, je bilo razvidno, da so člani ZB zelo aktivni v družbeno političnih organizacijah. Ena tretjina članov ZB je tudi včlanjena v Zvezo komunistov, medtem ko mnogi izmed njih opravljajo važne funkcije.

so upravičeni zahtevati takšno priznanje. Proti takšnim primerom — lažne izjave in pričevanja — bodo najstrožje postopali. Na skupščini so se vsi delegati in gostje zavzeli za to, da je sedaj — 20 let po osvoboditvi — nujno, da so rešena vprašanja in materialni problemi bivših borcev.

Takoj po skupščini so se sestali člani novoizvoljenega predsedstva, ki so za predsednika občinskega združenja ZB občine Celje izbrali tov. Jožeta Jošta.

V prejšnjih letih je predsedstvo Združenja večkrat reševalo vprašanja materialnega položaja bivših borcev ter njihovih stanovanjskih in drugih problemov. V tem času je bilo zgrajenih veliko stanovanj za bivše borce, marsikateri izmed njih pa so se odločili tudi za individualno gradnjo, za katero so dobili potrebne kredite. Neurejeno vprašanje pa predstavljajo tudi kmetje-borci, ki jih je 368 in večina od teh živi v višinskih predelih, kjer se preživljajo s skromnimi dohodki od kmetij in večkrat žive v zelo slabih pogojih. Tako so na skupščini sklenili, da so nujno potrebna sredstva za popravilo stanovanj in kmetij teh borcev. Obstoja pa tudi možnost dajanja posojila, o čemer bo še govora.

be. Pri komisiji, ki rešuje ta vprašanja, so se že večkrat javili takšni ljudje, ki sploh ni-

KAJ BO S ŠOŠTANJSKO USNJARNO?

POTREBNA JE POMOČ

Te dni je v Soštanju vzklopelo. Njihov glavni kruh, usnjarna, je v nevarnosti, da preneha z delom. Gre za 650 delavcev; gre za okrog 2000 ljudi, ki so odvisni od tega, kako je in kako bo jutri s tovarno. Miselnja so različna, iskanje rešitve iz trenutnega stanja prav tako. Kako gledajo na to vprašanje v Saleški dolini?

NA 3. STRANI

LETOS BOLJE

ŠE VEDNO 63 BORCEV V NEUREJENIH STANOVANJSKIH RAZMERAH

NA OBMOČJU LASKE OBČINE ŽIVI VELIKO NEKDANJIH BORCEV NARODNOOSVobodilNE BORBE, KO SO SE PRED DNEVI SEŠTALI NA OBČNEM ZBORU ZVEZE ZDRUŽENI BORCEV NOV, SO V RAZPRAVI ZAJELI DOKAJ PESTRO PROBLEMATIKO.

V občinski skupščini je v tej mandatni dobi delalo 26 članov ZB, v njenih svetih in komisijah pa kar 78 tovarišic in tovarišev, nekdanjih borcev. Toštevilo nam kaže, da so bili člani ZB v skupščini zelo aktivni, če pa upoštevamo, da je čez dvesto borcev sodelovalo v ostalih organih družbenega in delavskega samoupravljanja, lahko sodimo, da gre za izredno aktivne in pozitivne občane.

Borci laške občine pa imajo tudi precej problemov. Še vedno jih je 63, ki nimajo urejenih stanovanjskih razmer, nekaj takih, ki so potrebni socialne podpore itd. Za reševanje stanovanjskih problemov je za letošnji zagotovljeno 85 milijonov dinarjev, od tega 70 milijonov za novogradnjo in 15 za popravilo stanovanj. Borci tudi menijo, da ni prav, ker niso popolnoma izvedli sistematičnih pregledov, ki so jih začeli že pred tremi leti.

O KRITIKI IN SAMOKRITIKI

Na pobudo celjskih političnih forumov bo v okviru torkove tribune predaval BORIS ZHHERL o kritiki in samokritiki. Predavanje bo v torek 23. tega meseca v veliki dvorani Narodnega doma.

Vabimo občane, da se predavanja udeležijo v čim večjem številu.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA SI JE PO VOJNI LE S TEŽAVO OPOMOGLA. TA NEKOG BOGAT PREDDEL, SAJ JE BIL ŽIVINO REJSKO IN LESNO ZALEDJE, SE JE ZNAŠEL MED VELIKO FLUKTUACIJO MLADE DELOVNE SILE IN BRESPEKTIVOSTJO KMETOVANJA. V ZADNJIH LETIH GRE NA BOLJE.

ZADNJE DNI LANSKEGA LETA SI JE KMETOVALEC PREPOTNIK IZPOD OJSTRICE V ROBANOVEM KOTU NABAVIL PRVI TRAKTOR — GOŠENICAR ZA SPRAVLJANJE LESA. DOTLEJ JE NJEGOVO VEČ DEŠET MILIJSKIH BOGASTVO LEZALO NEUPORABNO PO GRAPAH, IZ KATERIH GA NI MOGEL NIHČE SPRAVITI. TAKO JE PREPOTNIK, PO DOMACE HAUDE S SVOJIMA FANTOMA IN ZELEDNIM KONJEM ZAORAL SVETLEJSKE BRAZDE V ZGORNJESAVINJSKO KMETOVANJE. ENA LASTOVKA SICER SE NI PRINESLA POMLADI, VENDAR HAUDETU FANTJE PRAVIJO, DA JE S TEM ZELEDNIM KONJEM LE MALO VEČ PERSPEKTIVE V TEM KOTU.

FOTO: J. SEVER

Fani Stojanšek darovala 40 litrov krvi

Pogosto človek kaj naredi, pa pravimo, naredil je dobro delo in ga nato pozabimo. In taisti človek zopet naredi dobro delo, pa moramo skromnemo z ravnati. Ta človek živi in dela z nami, pa ga za to ne obravnavamo drugače kot druge, ker je preprost, skromen.

Podobno bi lahko rekli za FANI STOJANŠEK, ki živi v Glinju pri Braslovčah. Novembra pred šestnajstim leti so o Fani mnogo govorili. Trdili so, da je s svojo krvjo, ki jo je darovala, rešila življenje neki svoji daljnji sorodnici. In to ni malo, dati kri, ki lahko v kritičnem trenutku nekemu znova dvigne sonce v oči.

Kmalu za tem so ljudje, ki niso rabili krvi, na ta dogodek pozabili. Fani pa se je to prvo srečanje z oprueto globoko vtisnilo v spomin. Na tistem je objubila, da bo do svojega 55. leta šla na transfuzijsko postajo še devetindevetdesetkrat. Redno kot ura se je na vsake tri mesece odpravila v Celje in darovala kri. Sprva po 500, nato, ker je hodila vse pogosteje, po 300 in letos po 265 kubičnih centimetrom. Ker je Fani v svojih odločitvah trdna, kot je trdno življenje, ki ga živi, je letos hodila v Celje že vsakih 21 dni.

Prvič me je bilo bolj strah, kot pa me je bolelo,« je rekla. »Zdaj se mi zdi kot nekaj samo po sebi umevnega. Poleti, ko je pri nas največ dela, ker delam na kmetijskem gospodarstvu, se je zgodilo, da sem prišla iz Celja v času, ko so na polju delali kulturne za hmeljeve. Na dvorišču sem pograbila železen drog in se jim priključila. Nisem mogla dovoliti, da bi rekli: 'Hej, Fani pa ne more. Do sedaj me pri tem delu še nobeden moški ni pustil za seboj.'

Fani nereda govori o sebi. Na vse pretege se je trudila, da bi zapeljala razgovor drugam, je da se bi govorila o sebi.

Na kmetih sedaj ko je lepo vreme nimamo časa mnogo govoriti,« je dejala. »Polet tega je danes še sobota. Vreme je treba izkoristiti, ker zemlja ne čaka. In sedaj se je šele začelo. Zdaj sem se prav za prav začela. Delati se pravi po mruje — živeti.«

Taka je Fani. Nobenega dela se ne ustraši in nobeden trud ji ni odveč, če je le prepričana, da je koristen. In ko smo jo pobarali, ali je številka svoj prelomnica, v njenem humanem delu, se je nam smehnila, zamahnila z roko in dejala:

»Kako dolgo bom dajala kri, še ne vem, vem pa zagotovo, da s takim tempom več ne. Saj veste, aja, vi še ne, toda jaz vem, kako je, če te je Abraham že pred petimi leti srečal. J. Sever

CELJSKI TEDNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJE, 19. MARCA 1965 — LETO XV. — ST. 11 — CENA 30 DIN

PETI KONGRES ZVEZE KOMUNISTOV SLOVENIJE

KOMUNISTI IN SOCIALISTIČNI ODNOSI

V sredo ob devetih dopoldne se je v Ljubljani v dvorani Gospodarskega razstavišča začel peti kongres Zveze komunistov Slovenije, na katerega se je Slovenija pripravljala že dlje časa. Od petega kongresa Zveze komunistov Slovenije namreč vsa naša javnost veliko pričakuje. Zato je povsem razumljivo, da je bilo v sredo dopoldne v številnih slovenskih delovnih kolektivih zelo živahno. Proizvajalci so, kadar jim je to le dovoljeval čas, prisluhnili radijskim sprejemnikom, ki so prenašali zasedanja kongresa. Mnogi so privedili tudi slovesna zborovanja, s katerih so kongresu poslali pozdravne brzojavke in najboljše želje za uspešno delo. Med te kolektive so se uvrstile tudi nekatere delovne organizacije iz našega območja.

Šo in večjo proizvajajo za utrjevanje delavskega in družbenega samoupravljanja. Prvi dan je kongres delal v plenumu. Delegatom je najprej spregovoril sekretar centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije Miha Marinko, ki je v svojem referatu orisal osnovne naloge Zveze komunistov Slovenije pri nadaljnjem razvoju socialističnih družbenih odnosov. V popoldanski razpravi pa sta med drugimi sodelovala tudi Milena Vršnik-Stiftarjeva in Stane Seničar, delegata iz našega območja.

SKUPŠČINA OBČINSKEGA ODBORA RK CELJE

Porast članstva

Dvajtrideset osnovnih organizacij Rdečega križa v celjski občini je v preteklem letu opravilo pomembno in veliko delo. To velja zlasti za nekatere osnovne organizacije, ki so ujele utrip krajevnega življenja in aktivno posegle ne samo na področje dela svoje organizacije, temveč tudi v skrb za delovnega človeka sploh. Delo organizacij Rdečega križa pa bi bilo lahko še boljše — so ugotovili na nedavni skupščini organizacije — če bi osnovne organizacije reorganizirali, da bi na vsaki krajevni skupnosti delovala ena. Ta prizadevanja so povzročila, da se je v zadnjem času močno zvišalo tudi število članstva. Leta 1962 je bilo v Rdečem križu vključenih 9512 članov, v pretek-

lem letu pa 10.192. Zanimivo in pravično razveseljuje pa je, da pada število članov podmladka in mladine Rdečega križa. Zato bi bilo prav, če bi zlasti tem mladim ljudem vzbudili več zanimanja za delo v tej humani organizaciji.

V preteklem letu so pri občinskem odboru Rdečega križa ustanovili odbor za pomoč ob elementarnih nevarnostih. Izkušnje so namreč pokazale, da člani Rdečega križa ob elementarnih nevarnostih niso bili enotni in da bi tak odbor lahko to zagotovil. Poleg tega pa dela pri občinskem odboru Rdečega križa tudi več ostalih komisij, ki so ena bolj, druga spet manj delavne.

(NADALJEVANJE NA 2. STRANI)

FRIZER IN TURIZEM

(REPORTAŽNI ZAPIS)

Ob asfaltu, na ozkem delu cestišča, ki se je solzil kot razbrzdano čelo starke, je stala žena in čakala na avtobus. Zveze z Gornjo Savinjsko dolino so slabe. Nekaj trenutkov za tem, ko smo hoteli nadaljevati pot, je plašno pristopila in zaprosila, če se lahko pelje z nami. Tiho se je sesedla na sedež in šele malo pred Mozirjem vprašala:

»Ali mogoče veste, če je v Ljubnem frizer za ženske?«

Pramen kostanjevih las ji je v loku uhajal izpod pisane nylonke rute. Nerodno vprašanje. Kolega je skozi volan buljil v lepljivo gnoto asfalta.

»Tam ne prideš na vrsto, ker je samo eden in je tako že vse rezervirano. Danes je sobota.«

Nevede mi je roka ušla za tilnik, kjer se je bohotilo moje neurejeno lasišče. Prepričan sem bil, da je vprašanje veljalo kolegu. Sicer sva pa tako in tako dvanajst minut čakala na frizerja v Braslovčah.

V Ljubnem je bila frizerska delavnica zaprta. Okna novega hotela so mežikala v sonce. Bila je sobota. Sobotno popoldne. Ljudje so postajali ob cesti in se pomenskivali. Znova je asfalt poskočil pod avtomobilom, nato se je cesta z avtom prilepila v zelenilo Savinje, ki se je penila spodaj. Sopotnica je glasno mislila o frizerju v Lučah.

Drevesa so kot upognjeni kačdelabni viljeza svoja kopja nekam v snež planin. Ritem koles se je spremenil v ritem kamenja, ki je frčalo v snež ob cesti. Sopotnica je sprostita zgoraj gumi na plišču in levo roko, s katero je tu in tam švignila v torbo po — nujno v medenino obrabljeno oledalce. 5122 14 117

(NADALJEVANJE NA 6. STRANI)

SKUPŠČINA FSJ V VELENJU

20. marca letos bo v Velenju zasedala skupščina počitniške zveze Jugoslavije. Velenje so izbrali kot nagrado za pomembno in požrvalno delo šaleških počitniškarjev. Največ so velenjski počitniškarji storili pri materialnem razvoju, saj so danes z lepo urejenim počitniškim domom pomembni pri razvoju turizma v Saleški dolini in prav tako pri številnih navezovanjih prijateljskih stikov z mladno z drugih republik in izven meja.

NARODNI DOM DOBI CELJSKA SKUPŠČINA

V torek je bila v veliki dvorani Narodnega doma predzadnja seja celjske okrajne skupščine. Dnevni red je bil seveda poln likvidacijskih zadev in odločitev, ki so z vso pozornostjo razpravljali o poročilu sveta za družbeni plan in finance, po katerem so ukinili šest skladov. Poleg tega pa so na tej seji tudi sklenili, da prevzame stavbo Narodnega doma celjska občinska skupščina, opremo pa bodo dobile tiste organizacije in društva, ki jo najbolj potrebujejo.

VEREME

Okrog 18. in 26. marca lepo vreme. Ostale dni nestalno s pogoštnimi padavinami.

KANDIDATI ZNANI

KLJUB SLABI UDELEZBI ZIVAHNE RAZPRAVE

PRVE DNI TEGA MESECA SA BILI V CELJSKEM OKRAJU KONCANI KANDIDACIJSKI ZBORI VOLIVCEV. S TEM JE BILA OPRAVLJENA PRVA FAZA PRIPRAV NA BLIŽNJE VOLITVE V PREDSTAVNIŠKA TELESU; KONCANO JE BILO EVIDENTIRANJE MOŽNIH, HKRATI PA TUDI IZBIRA DOKONČNIH KANDIDATOV.

V OKRAJU SMO IMELI VSEGA SKUPAJ 845 ZBOROV VOLIVCEV, OD TEGA 415 NA TERENU TER 430 V DELOVNIH ORGANIZACIJAH. Z UDELEZBO VOLIVCEV NA NJIH NE MOREMO BITI KDOVEKAJ ZADOVOLJNI. NA KANDIDACIJSKIH ZBORIH VOLIVCEV NA TERENU SE JE SUKALA POVPREČNA UDELEZBA (OBČINSKA MERILA) OD 8 (CELJE) DO 20 ODSOTKOV (MOZIRJE), V DELOVNIH ORGANIZACIJAH PA OD 40 (MOZIRJE) DO 60 ODSOTKOV (ZALEC). SICEER PA LAHKO REČEMO, DA SO BILI ZBORI VOLIVCEV NA PODEZELJU BOLJE OBISKANI KOT V MESTIH. IN SE NEKAJ V OKRAJU JE BILO 15 TAKŠNIH ZBOROV, KI SO JIH MORALI ZARADI PREVEČ SKROMNE UDELEZBE SKLICATI V DRUGIC.

Na vseh kandidacijskih zborih volivcev so razpravljali o delu občinskih skupščin, o predlogih proračunov in družbenih načrtov za letošnje leto, prav tako o davkih in prispevkih, o formiranju krajevnih skupnosti, o urbanističnih načrtih in podobno. Zanimive so bile tudi razprave o šolstvu. V mnogih primerih so volivci predlagali, naj bi povečana sredstva za šolstvo ne uporabili izključno za osebne dohodke, marveč tudi za zboljšanje materialnega stanja šol, za učila itd. Zanimiva je bila odločitev kmetovalcev-volivcev v Jurkloštru. Ko so govorili o oprostitvi plačevanja davkov za kmete v višinskih predelih (četrti kategorija), so sklenili, da bodo delež, ki bi ga sicer morali plačevati o obliki davkov, odvajali krajevni skupnosti.

Nekoliko drugače pa so potekale razprave na zborih volivcev v delovnih organizacijah. Tu je bilo največ govora o družbenem in življenjskem standardu, o otroškem varstvu, stanovanjskih vprašanjih, rekonstrukcijah, investicijah, pa tudi o nerealnem planiranju proizvodnje v mnogih primerih. Vtem ko se je v rogaški steklarni vodila razprava, ali je kolektiv dolžan, da se angažira pri reševanju problemov družbenega standarda, pa je razprava v kmetijskem kombinatu v Žalcu pripomogla, da bo ta kolektiv rešil nekatere primere otroškega varstva. Značilne so bile tudi debate o vlogi turizma kot gospodarski dejavnosti, zatem o obveščanju članov

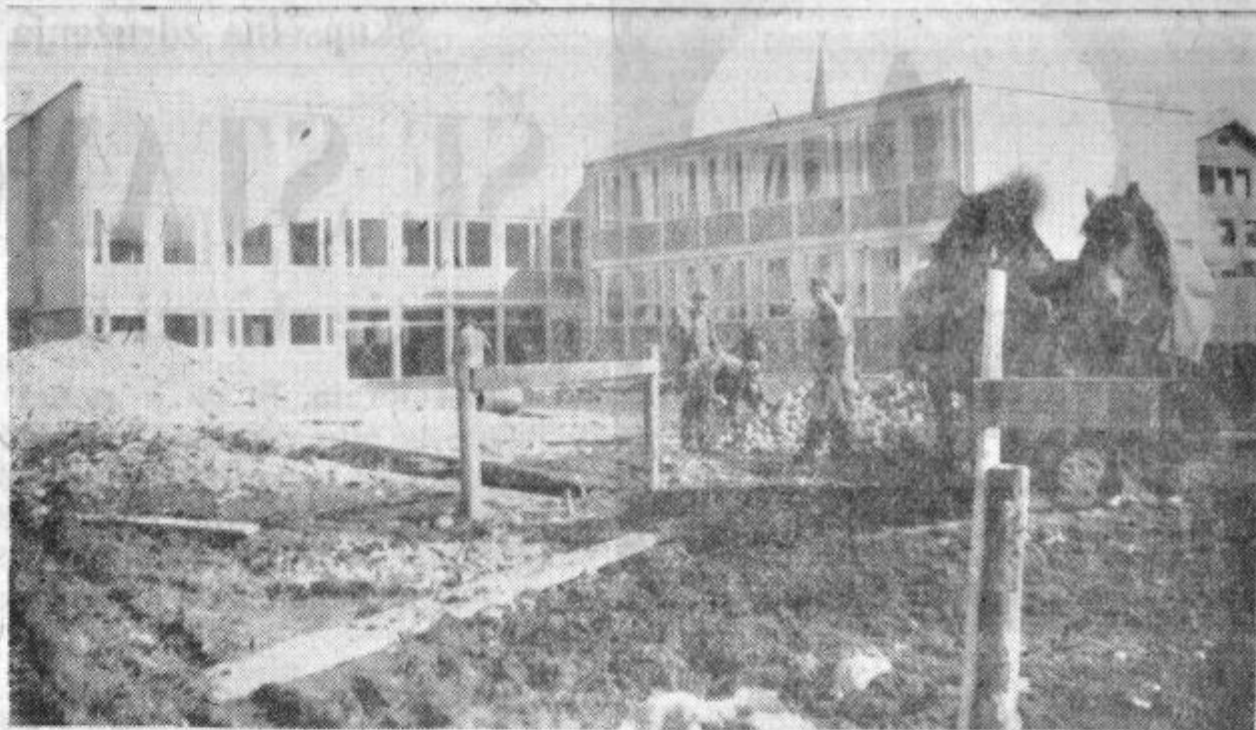
kolektiva znotraj podjetij itd. V mnogih primerih so se izrekli za izdajanje lastnih glasil, biltenov in podobno.

Analiza minulih zborov volivcev pa govori še o tem, da v mnogih primerih politični aktivni, pa naj si bo na terenu ali v delovnih organizacijah, niso opravili tistega, kar bi morali. Zato so prenekateri zbori izpadli formalno, bili so slabó pripravljani in podobno. Za zgled dobrega dela bi lahko postavili žalsko občino, kjer so po zaslugi organizacij L zaživel takoimenovani volilni štabi pri sleherni enoti na terenu.

Na minulih zborih volivcev je bilo govora tudi o kandidatih za bližnje volitve. Po doslej znanih (nepopolnih) podatkih je zanesljivo, da so bili za volitve v vse zbere zvezne skupščine v enoti, ki zajema pet občin zahodnega predela okraja, potrjeni naslednji kandidati: Tone BOLE za zvezni zbor, Jože TURNSEK za gospodarski zbor, Magda JARH za kulturno prosvetni zbor, Zofka STOKANOVIČ za socialno-zdravstveni zbor ter Franc OCVIRK za organizacijsko politični zbor. V teku pa so analize podatkov, v koliko so tudi nekateri drugi kandidati dobili ustrežno število glasov na kandidacijskih zborih volivcev.

V vse zbere republiške skupščine bomo v celjskem okraju volili 34 poslancev. Za vsa ta razpoložljiva mesta pa je bilo na zborih volivcev potrjenih 55 kandidatov.

-b

Izvajalci gradbenih del novega zdravstvenega doma v Žalcu so pred zaključkom. Notranja ureditev je končana, po ureditvi okolice bo še komunalno podjetje asfaltiralo dovoz, tako da bo novi zdravstveni dom z urejeno okolico lepo zaključil del stanovanjskega okoliša v novem naselju. — V novem zdravstvenem domu bodo dobile svoje prostore tri splošne ambulante, tri zobne ambulante, tri zobne ordinacije, higijenska postaja protituberkulozni dispanzer, ambulanta za žene in otroke. V prostorih novega zdravstvenega doma bodo delovali tudi novi ddelki, ki jih dosedaj ni bilo v Žalcu, kot so klinični laboratorij, oddelek za fizioterapijo, oddelek, za medicino dela in šolska ambulanta. V nove prostore doma se bo preselila tudi lekarna. Z novim domom bo v žalski občini rešeno vprašanje zdravstvene zaščite. Posnetek prikazuje zadnja dela pri urejevanju okolice zdravstvenega doma.

Foto: J. Sever

SKUPŠČINA ZDRUŽENJA BORCEV NOV OBČINE ŽALEC

ŠE SO PROBLEMI

Na skupščini združenja borcev občine Žalec, ki je bila preteklo nedeljo, so ugotovili, da nad 50 % članstva ZB v občini aktivno sodeluje v gospodarstvu in družbenih službah in da je od teh več kot polovica neposrednih proizvajalcev. Vendar se število socialno ogroženih veča, kljub temu, da so v občini Žalec posvetili veliko pozornost reševanju te problematike.

V preteklem letu se je v primerjavi z letom 1963 povečala povprečna priznavalnina za 3.000 dinarjev. V povojnem obdobju je končalo študij 291 otrok padlih in živečih borcev, ki so prejeli stипendijo. Lani je dobilo stanovanja 21 borcev, 50 članov ZB pa je dobilo dolgoročne kredite za novogradnje, dograditev ali adaptacijo stanovanjskih hiš. Vendar socialno vprašanje borcev še ni rešeno.

Posebno težak je socialni položaj kmetov v hribovitih predelih. Posamezne težke primere ostarelih, bolnih ali za delo nesposobnih hribovskih kmetov rešujejo s stalnimi ali enkratnimi priznavalnimi. Poleg tega bo njihov socialni položaj olajšal tudi novi odlok o prispevkih in davkih, po katerem jim ostane samo prispevek za socialno zavarovanje, ki pa tudi ni majhen.

Razpravljali so tudi o predvidenem republiškem zakonu, po katerem bodo dobili kmetje-borci pravico do popolnega zdravstvenega zavarovanja.

Posebej so na skupščini diskutirali tudi o prenašanju tradicij NOB na mlajši rod in poudarili važnost tega dela, saj niso redki primeri, ko je mladina do tradicij NOB, do utrjevanja socialistične zavesti preveč indiferentna. Ni dovolj, da so mladi strokovno usposobljeni, pri tem pa imajo premalo smisla za humane odnose med ljudmi ter za družbeno politično dogajanje sploh.

SKUPŠČINA OBČINSKEGA ODBORA RK CELJE

Besede ne rešujejo problemov

(Nadaljevanje s 1. strani)

To so komisija za podmladek Rdečega križa, protituberkulozna komisija, komisija za male asanacije, za borbo proti alkoholu, za socialna vprašanja, za krvodajalstvo in zdravstveno prosvetna komisija. Mnoge od teh komisij niso mogle uspešno zaživeti zavoljo skopu odmerjenih finančnih sredstev; razumljivo je namreč, da na primer socialnih problemov ni mogoče reševati z besedami.

Med prostovoljne krvodajalce se je lani vpisalo več kot tisoč novih krvodajalcev, skupaj s starimi pa so darovali 905 tisoč 305 litrov krvi. Še posebej so se izkazali darovalci iz Klime, Tovarne emajlirane posode, štorske železarne, Cinkarne, Ingradra itd.

Na skupščini občinskega odbora Rdečega križa so govorili tudi o nalogah v prihodnjem obdobju. Veliko jih je, upajo, da jih bodo lahko izvršili.

Mladinska oddaja na 202 m

Vsak torek ob 17.20 se skozi eter celjskega radia oglasi radostna pesem slovenske mladine, ki oznanja začetek mladinske oddaje. Niti leto dni še ni preteklo od njenega začetka, a ima danes ta oddaja že dokaj trdno mesto v rednem programu radia. In seveda — precej razširjen krog poslušalcev. Kljub temu pa bodo morali ustvarjalci oddaje v bližnji prihodnosti posvetiti še več pozornosti temu, da bo oddaja resnično oddaja mladih, ne pa za mlade.

Do nedavnega je delovala mladinska oddaja pod okriljem OK ZMS Celje, sedaj pa jo vodita svet in uredništvo radia v okviru ObK ZM Celje. Na zadnji seji sveta oddaje so se člani pogovorili predvsem o

vsebinskem konceptu, ki se v bistvu ne razlikuje od prejšnjega. Edina novost je ta, da bodo v bodoče nekatere oddaje izključno posvečene enemu področju udejstvovanja mladih (kulturi, športu, šolstvu itd.). V uvodnih komentarjih bodo mladi kritično spregovorili o problemih dela ZM, lotili se bodo tudi najbolj aktualnih protislovij v našem družbenem življenju, v rubriki Predstavljamo vam pa bo oddaja predstavila prizadevne mladinske aktiviste. Vsekakor drži, da bo pri obravnavi določene problematike potrebno še več konkretnosti, zlasti pa večjega sodelovanja mladih poslušalcev.

J. V.

BESEDA OBČANOV IN NJEN

ODGOVOR NA ODGOVOR NA ČLANEK

!?!

Na članek, ki sem ga objavil v eni prejšnjih števil, ki nanj odgovarja Zdravstveni dom, Žalec, ponovno poudarjam, da sem v svojem prispevku navedel čisto resnico.

Oče je bil bolan tri tedne: potem je umrl. Zdravnika pa smo iskali že po enem tednu njegove blezni in pa v tistem usodnem tednu pred novim letom. Zato trditve v članku zdravstvenega doma v Žalcu, da je bil oče bolan dalj časa, ne drži: nihče od žalskih zdravnikov ga ni videl niti obiskal. Čeprav valj zdravstveni dom krivdo name (zaradi nepopolne anamneze) vendarle mislim, da petkrat naročen obisk ni malenkost in torej v takem primeru ni mogoče sklepati na lažji primer bolezn. Zdi se mi pa, da sem po svoje pravilno opisal zdravnikom očetovo stanje, saj od mene ne more nihče zahtevati popolne anamneze, iz preprostega razloga, ker nisem zdravnik.

Tudi primer z dr. Rasiewiczem (pod točko 2) v odgovoru ni pra-

vilno opisan; dajem o njem ponovno izjavo. Brat je preko sestre naročil obisk. Sestra je naročila posredovala zdravniku, nakar je dr. Rasiewicz govoril s bratom osebno in ga vprašal, kako daleč je bolnikovo stanovanje in rekel, ko mu je brat navedel oddaljenost, da je to nemogoče. Isti odgovor je dal tudi dr. Fišer. Doma smo si to besedo razlagali tako, kot je bilo napisano v članku: da v hribe ne gre nihče.

Tako je oče ostal brez zdravniške pomoči vse do takrat, ko ga je obiskal dr. Fijavž, ki mu pot ni bila pretežka, pa tudi bolnik ne prestar, da bi ne bil vreden zdravniške pomoči. Vrednost pa je imel oče takrat, ko je dajal partizanom hrano. Vendar nam tega ni žal! Žal nam je le, da očetu nismo mogli priskrbiti zaželenih domačih zdravnikov in da je — umrl!

Martin Storman Sempeter 7

SPOR NA CELJSKI TRZNICI

Tovariš urednik! V 10. številki CT ste pisali o tem, da prodajalci goljufajo nadzornika na celjski trznici s tem, da skrivajo blago, ki so ga prinesli na trg z namenom, da jim ne bi bilo treba plačati dveh odstotkov od vrednosti prinesenega materiala. Jaz pa pravim, da niti ni čudno, če skrivajo,

Lesnina

TRGOVSKO PODJETJE ZA PROMET Z LESOM, LESNIMI IZDELKI IN POHIŠTVOM, CENTRALA ZA SFRJ, LJUBLJANA, TITOVA 97

POSLOVALNICA CELJE

s prodajalnami v Prešernovi ul. 7 in Mariborski c. v razstavnem paviljonu pri Kovinotehni, skladiščem pohištva Cesta na grad 11, skladiščem lesa in stavbnega pohištva na Mariborski c. 136 ter upravo, Pot na Ostrožno 8, tel. 26-14 prodaja:

SOBNO POHIŠTVO — dnevne sobe, spalnice, kuhinje — široka izbira najbolj priznanih tovarov;

STAVBNO POHIŠTVO — okna in vrata prvovrstne izdelave;

LES — vse vrste plošč iz lesovine, parkete itd.

Obiščite nas in se prepričajte o izbiri, kvaliteti, cenah in postrežbi.

MLADINSKA PRIREDITEV V CELJU

„MLADI MLADIM“

Občinski komite ZM Celje pripravlja kulturno-zabavno javno mladinsko oddajo »Mladi mladim«, ki bo 25. marca zvečer v veliki dvorani Narodnega doma. Med drugim bodo nastopili slovenski književnik Janez Menart, zabavni glasbeni ansambel 6 blues + 1, pevca Pero Dimitrijevič in Mojca Hren in drugi. Mnogo nastopajočih bo tudi iz Celja. Peveci, recitatorji, glasbeniki in pesniki iz osnovnih šol in učiteljska, folklorna skupina iz Dobrne, harmonikarski kvintet in pionirski pevski zbor. Tekmovalni ekipi učiteljs-

šča in gimnazije bosta odgovarjali na vprašanja iz teme borbena pot SKOJA in 20 let mladinskih delovnih akcij, ekipi iz tovarne emajlirane posode in Cinkarne pa se bosta pomerili v tekmi ročnih spretnosti. Pri tem je prav, da poudarimo razumevanje, ki ga je prireditelj defenz s strani nekaterih gospodarskih organizacij. Med njimi so prisrskočile na pomoč Tkanina-galanterija, Kurivo, Kovinotehna, Komunalna banka in ostali. Brez dvoma bo ta oddaja vsaj malo nadomestila pomanjkanje tovrstnih prireditev.

DOMAČA VSEBINA

Letos se je že četrtil sestala izdajateljski svet CT. Tokrat je obravnaval pisma naših bralcev in vsebino tednika. Vsekakor bo potrebno popoprstiti tednik še bolj z domačimi zanimivostmi in dogodki iz NOB. CT bo v prihodnjih dneh razpisal poseben natečaj za sestavke iz NOB, da bi prikazali izvirne doživljaje naših borcev in ostalih, ki so doživljali sovražnikovo nasilje.

Z novimi rubrikami bomo skušali ustreči bralcem, ki so želeli zdravstveni koticček, besedo o domu, ženi in družini, pozneje pa bomo objavljali domači roman in verjetno ustregli še tistim številnim bralcem, ki bi radi znova brali Guzejevo zgodbo. Izdajatelj-

ski svet je priporočil uredništvu, da objavlja čimveč vesti iz različnih krajev, pritegajo k sodelovanju različne strokovnjake in odgovorne občane ter vedno bolj širi dopisniško mrežo.

Člani izdajateljskega sveta pa so bili presenečeni, ker ni prišlo do združitve Uradnega vestnika in CT, kakor so predlagale nekatere občinske skupščine. Vsi pokrajinski listi objavljajo uradni vestnik svojega območja, edino v Celju so posamezniki temu ugovarjali. Upamo, da se bodo vseeno pomenili in ne bomo samo tu izjema, ker gre dejansko za to, da je čimveč občanov obveščeni o delu svojih skupščin in o predpisih, ki jih skupščine sprejemajo. Škoda, da tega nismo mogli urediti že v začetku leta. Sicer bodo pa občinske skupščine zdaj samostojno odločile, kje in kako bodo objavljale svoje uradne predpise.

Kaj bo s šoštanjsko usnjarno?

Potrebna je pomoč

ŠOŠTANJSKI USNJARJI SO SE ZNOVA ZNAŠLI V TEŽKEM POLOŽAJU

Tako v Delu kot v Večerni sta bila objavljena dva prispevka, ki govorita o likvidaciji ene najstarejših tovarn v Jugoslaviji. Ker pa stanje vendarle ni tako preče, da bi lahko govorili o likvidaciji, a je vendar spričo splošnih težav usnjarske industrije kritično, smo obiskali predstavnik kolektiva, ki je že dobre pol leta pod prisilno upravo.

Ce na kratko povzamemo zaključni račun za lansko leto, potem res ugotovimo izgubo 230 milijonov, vendar pa trenutno stanje ne daje osnovo, da govorimo o likvidaciji ali preusmeritvi proizvodnje. Prav zato so se v ponedeljek popoldne sestali člani osnovne organizacije ZK, sindikata ter ZMS šoštanjskih usnjarjev ter povabili na razgovor tudi predstavnike občinske skupščine.

Tovarna usnja v Šoštanju je zaradi obvez do Derma-Koteks v Zagrebu (medrepublika integracija) prišla v zagato, da ni mogla izkazati svojega izvoza, ker je svoj izdelek prodajala preko Derma-Koteks; prav to pa je sedaj najbolj občutljivo, ker nima možnosti za dovoljno devizno participiranje in je s tem prepuščena v večji meri domačim dobaviteljem surovih kož, ki so ob sproščeni cenah svojim artiklom naravnost izkoristili obstoječe stanje. Tako je cena surovih kož za kilogram kar iz dneva v dan rasla in je poskočila od 320 dinarjev na 700 do 800 dinarjev. To stanje je v enaki meri prizadelo celotno usnjarsko industrijo, čeprav je v celoti daleč prekorajala svoje izvozne obveznosti. Cena surovih kož na inozemskem trgu je dokaj nižja in le z izpolnjevanjem obveznosti devizne banke, torej z dovoljnimi deviznimi sredstvi, bi lahko usnjarska industrija zadržala težnje domačih dobaviteljev surove kože. Poleg tega pa je osnovni razkorak v tem, da je cena surovih kož sproščena, cena usnja pa kljub intervenciji plafovirana. Tako večina usnjarskih podjetij dela z izgubo, dela z višjo proizvodno kot prodajno ceno!

Sicer drži, da prav šoštanjski usnjari nimajo v tej situaciji zavidljivega položaja, kajti lanskoletno stanje, ko je kolektiv zaradi nepokritih osebnih dohodkov prišel pod prisilno upravo, jih še vedno drži v mejah izgube kot dediščine.

SANACIJA

Ce govorimo o sanacijskih potrebah šoštanjskih usnjarijev, potem moramo govoriti o potrebi podaljšanja anuitet, ki letos zapadejo (250 milijonov!), tako da prva anuiteta novega kredita zapade čez dve leti; da se dodeli investicijski kredit za nabavo strojev (200 milijonov!) z odplačilnim rokom 10 let po najnižji obrestni meri; da dobi podjetje 1,2 milijona dolarjev za letošnje leto za nabavo surovih kož in pomožnih materialov in prav tako za leto 1966 isto vsoto (dodelitev za dve leti je potrebna zato, da bi podjetje v tem času pridobilo zunanje tržišče za izvoz svojih izdelkov in bi potem lahko v celoti prišlo na devizno samofinanciranje!). Prav tako pa je važno, da usnjariji čimprej uspejo v prizadevanju za sprostitve cen usnja, kajti pritisk domačih dobaviteljev je tolikšen (ob sprostitvi so uskladili cene surovih kož za 300 odstotkov!), da ni vprašanje likvidacije šoštanske usnjarske ob takih pogojih, temveč vprašanje likvidacije celotne usnjarske industrije v Jugoslaviji.

DOSLEJ BREZ IZGUBE

Morda še to: tovarna usnja v Šoštanju predstavlja okrog 9 odstotkov usnjarske proizvodnje Jugoslavije, skupaj s Konusom (pod čigar prisilno upravo jel) pa okrog 20 odstotkov, kar ni malo. In še to: kljub vsem podvedovanim težavam in spričo kritičnega stanja zaradi nabave surovih kož je usnjarna v Šoštanju uspela že v novembru lani proizvajati s pozitivno in sta celo letošnja prva dva meseca kar v redu, saj krijejo stroške z dobičkom. Seže v marcu se je pojavilo vprašanje nastajajoče dnevne izgube v višini od 1 do dveh milijonov — kar pa niti ni takšna pereča zadeva, saj ima celo Konus v usnjarski dejavnosti celo nekaj večje dnevno izgubo.

In sestanku usnjarijev. Zaskrbelo jih je, ker stanje ni rožnato, zaskrbelo, ker so v letošnjem letu za dober mesec prenehali z namakanjem kož, kar pomeni, da bo vsak čas nastopil trenutek, ko bo medfazna proizvodnja zaključena in bo nastopilo vprašanje, kaj delati, zaskrbelo jih je, ker imajo na zalogi okrog 47 ton surovih kož, kar predstavlja le štiridnevno namakanje in ker cena domačim surovim kožam še kar raste, medtem ko imajo premalo deviznih sredstev za nabavo cenejših kož. In zato, ker je bila beseda »likvidacija« lansirana v javnost. Pa ne le zato: 650 delavcev in uslužbencev si kroji svoj kruh v usnjarni in okrog 2.000 je občanov, ki bi bili ob morebitni likvidaciji tako ali drugače prizadeti. Navsezadnje pa niti ni tako sentimentalna ugotovitev, da je vprašanje, katero podjetje bi sprejelo ljudi, ki imajo le še nekaj let do upokojitve, ki so v usnjarni pustili svojo mladost in moč, (takih je v šoštanjki usnjarni dobra tretjina).

POVZETEK Z IZREDNEGA SESTANKA

»V usnjarni je zavladalo malodušje, je v svojem poročilu omenil tovarnik Pišarič (namestnik vršilca dolžnosti prisilnega upravitelja).

In predsednik občinske skupščine Ludvik Mali: »Ko smo videli zaključni račun, smo se pričeli meniti, kako bi stvar rešili in prišli do zaključka, da so tri možnosti: prisilna likvidacija, postopna likvidacija ali postopno zmanjšanje proizvodnje... Ker nihče ne more garantirati, kdaj bo usnjarna prišla na zeleno vejo in ker je vprašanje, kdo naj krije izgubo, potem je prav, da imajo ljudje drugje zagotovljen zaslužek.

O vprašanju, da ste vsa leta dajali sredstva družbi, menim, da dajejo vsi. Vse je odvisno od vašega gospodarjenja. Če bi se zanimali za stranske proizvode, torej za postopno preusmeritve, potem pač ne bi zašli v ta položaj. Če bi se TUS in KONUS združila, gotovo ne bi prišlo do tega. Takrat smo svedevali, a nas niste upoštevali. Krivi pa smo vsi toliko, kolikor bi vsakdo od nas lahko takrat bolj vplival. Tu so srečujemo s podobnim slučajem kot v termoelektrarni, kjer smo za nekajkrat predlagali združitev z RLV in EKK, o so nam dejali, kdo je tisti, ki si upa s tako idejo priti v kolektiv, češ ki si mora ta ideja zrasiti v kolektivu samemu. Nihče pa ne ve, kako so bodo gibal normativni premoaga, ki bo lahko vrgel termoelektrarno iz tira.« (Citirano iz 2. in 3. strani zapisnika izrednega sestanka v usnjarni).

Tone Močilnik (podpredsednik občinske skupščine Velenje): »Vsi govorijo o težavah v tovarni usnja v Šoštanju in prav zato ste vi poklicani, da teh težav ne večate. Potrebna je izredna disciplina in kvaliteto delo. Zavedati se morate, da v primeru prisilne likvidacije pride do odločitve vsem. Če pa boste dobro delali, potem je rešitev možno iskati časovno. Pomagati morate tudi vi in iskati pot, ki bo najboljša. Prav je, da zreduciramo proizvodnjo in ostanemo pri tistih proizvodih, ki nimajo plafoviranih cen. Na ta način bi ostalo okrog 50 odstotkov zaposlenih, za ostale pa bi poiskali ustrežno rešitev. Najlažje bo rešiti problem zaposlitve ženske delovne sile s preusmeritvijo. Izgubiti se moramo malodušja, ki lahko pripelje do prisilne likvidacije.« (4. stran zapisnika).

Tovariš Kovač (predsednik občinskega sindikata Velenje): »O likvidaciji sploh ni govora. Če pa bi prišlo do najhujšega, potem je prav, da smo na to pripravljene.« (4. stran zapisnika).

In zaključek sestanka. Dogovorili so se za množičen sestanek, ki naj bi bil še ta teden in na katerem se bodo skupaj pogovorili o tem, kako bodo rešili problem.

POTREBNI SO NORMALNI POGOJI

Kaj pa menijo o nastale položaju v usnjarni strokovnjaki te tovarne? Tone Arzenšek: Ko govorimo o trenutni si-

tuaciji moramo dodati, da nima zveze s prejšnjo, to je tisto, ki je kolektiv privedla pod prisilno upravo. Sedanje stanje je posledica celotne usnjarske industrije v Jugoslaviji. Pred dobrimi devetimi meseci so se sprostile cene surovih kož na domačem tržišču, medtem ko so cene usnja ostale plafovirane. Zato je devizna situacija takšna, da nismo mogli dobiti deviz za investicijo na domačem trgu (to je uvoz kož). Tako je pač, da stane za določene usnjarske proizvode surova koža več kot lahko tovarna dobi za gotov izdelek.

S prodajo zaenkrat tovarna nima nobenih težav. Nismo pa dobili devizne kvote, ki bi jo rabili in to zato, ker je lani naše izdelke prodajala Derma-Koteks (tudi v Izvozu). Naša tovarna bi lahko delala z dobičkom kot vse ostale tovarne usnja pri nas, v kolikor se stanje za nabavo surovih kož ali pa cena usnja normalizira.

Madrančič: »Gre predvsem za našo tovarno. Usnjarska industrija je trenutno v slepi ulici. Pri rešitvi pa bomo gotovo prav tako tretirali kot ostala usnjarska podjetja, kajti kakor hitro se bo stanje normaliziralo, bi za nas znova vse ugodnejše. Nedvomno bi z izpadom (likvidacijo ali preusmeritvijo naše proizvodnje) tovarne usnja v Šoštanju prišlo do pomanjkanja raznih izdelkov tehničnega usnja, ki so posebna specialiteta naše usnjarne.

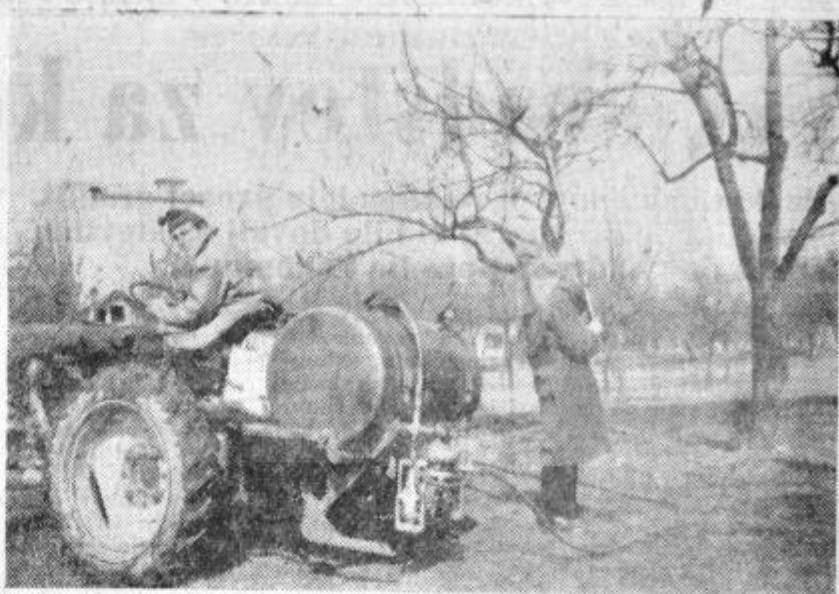
Ni pa nobena novost, da je usnjarna v Saški dolini precej depasirana, čeprav je bila še do leta 1960 ena najbolj donosnih usnjarn v Jugoslaviji. Vem, da na tem, kar je bilo ne moremo graditi. Toda stanje samu ni tako pereče, da bi bila potrebna preusmeritev. In kaj je naša tovarna postala tako nemodna nerentabilna, da bi jo bilo treba zapreti? Res je, delali smo s stariji stroji, imeli smo urejene norme, znan je bil naš dober tehnični postopek, kot vegetabilci imamo izredno dobre izkušnje in prav tako v zadnjem času pridobivamo na kvaliteti kromovega usnja. Zaenkrat je naša interna težava le oddelek Krom II, kjer organizacija najbrž še ni čisto v redu.«

Aleksander Samohor: »Naša tovarna je sposobna ob normalnih pogojih uspevati in se rešiti zvezke, da je »gospodarski bolnik« občine. Enotnost, disciplina, stalna izboljšava organizacije dela, to nam je sedaj potrebneje kot kdajkoli.

Tomo Hudoletnik: »Opozoril ba na to, da je stanje negotovosti zelo škodljivo. Imamo nedopustno visok odstotek bolnih — 12 odstotkov. In če natančneje pogledamo, za kakšne bolezni gre, ugotovimo, da je večina boleznih živčnega izvora. To pa je dovolj zgovorno, saj kaže, da stanje negotovosti žanje pogubne rezultate kot druge nelazljive bolezni.«

Tako nekaj mišljenj kot prispevek k težavnemu položaju, kot ga in ga bodo še nekaj časa preživljali šoštanski usnjariji. Nedvomno je prav sedaj bolj kot kdajkoli poklicana občinska skupščina in vsi družbeno politični forumi v občini, da skupaj rešujejo to stanje in to čim boljše in čim gospodarnejše. Mišljenja so različna in mnogo strpnosti ter sodelovanja in resnično človeškega razumevanja bo potrebno, da rešimo zadevo s stališča splošnih družbenih in delavčevih, samoupravljalčevih koristi, nikakor pa ne iz ozkih zornih kotov koristi in hotenj različnih panog gospodarstva.

J. Klančnik

Lepo vreme v zadnjih dneh je prebudilo mrtvilo kmečkih del, ki je vladalo čez zimo. Kmaj je sneg dobora skopnel, Ze so traktoristi braslovske ekonomske enote Zalskega Kmetijskega kombinata traktorjev sneli maščobo s katero so jih konzervirali in začeli s pomladnimi deli. Ker so največ prevlačne so začeli s škropljenjem sadnega drevja. Delo jim je otežkočal veter, ki je odpihal škropivo, tako da je delavec moral vlagati precej truda, da bi svojo delo opravil čim boljše.

Foto: J. Sever

NEVSAKDANJA, GRENKI ZGODBA

MOJA AMERIKA: KRUH IN KRIVICA

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

Takrat sem bil še mlad in sem se po številnih priložnostnih službah in nemirnem iskanju ustabil šele v Clayton Washingtonu. Sprejeli so me v keramično tovarno in začel sem preiskovati o tem, da bi se osamosvojil. Cutil sem sedovolj sposobnega, kupil sem si zemljišče v bližini mesta in pričel s počasnou, a vztrajno gradnjo male keramične peči v bližini prometne ceste. In tako sem 1925. leta pričel s samostojno proizvodnjo keramičnih izdelkov. Sprva so bili potrebni hudi napori, ko pa so ljudje spoznali moje izdelke, sem imel vedno sproti ali že vnaprej prodane svoje izdelke. Amerikanci niso poznali nekaj finega, lepega in so bili nad mojim izdelki navdušeni.

Posel je dobro tekel. Bil sem srecen in zadovoljen. Poročil sem se in družina se je pričela množiti. 1929. leta pa sem kupil večjo tovarno v Dishman Walhu in vse je bilo v redu do 1932. leta, ko je nastopilo leto velike krize. Vedel sem, da tudi meni ne bo prizanesla in ker sem se počutil ogroženega, sem se hotel zavarovati s tem, da si kupim zemljišče kot vrednost, ki je kriza ne more uničiti.

Se danes se spominjam, kako sem odšel v kletne prostore in prinesel v dnevni prostor vse svoje prihranke ter jih razgrnil po mizi. Razdelil sem na polovico ter dojal soprogi. »Dlje časa me ne bo? Grem v Kalifornijo in bom tam kupil zemljišče. Najraje bi kupil zemljo v zlatonosnem področju ob pritokih Sacramento.«

Ali si lahko predstavljate, kaj je pomenila prihajajoča kriza? Čez noč so obuboževali bogati in siromašni. Armada brezposelnih je rasla, obupanci so hiteli iz kraja v kraj in iskali rešitve, iskali zaposlitve, iskali droben kos kruha; številni so hiteli na zahod, da si zagotovijo obstanek svojih sredstev z nakupom zemlje. Mrzlica kovanja zlata se je širila kot drobna rešilna bilka. Vlaki so bili prenapolnjeni, vsi so hiteli, vsi odpravili drug drugega in proketo malo je veljala koža posameznika.

Imel sem srečo, na svojem potovanju sem slučajno v mestu Reedingu videl zakoličene parcele za prodajo. Poiskal sem lastnika, advokata, ki ga je kriza prisilila, da je začel s prodajo posestva. Odločil sem se za 100 arov zemljišča ob glavni magistrali, ki povezuje Kanado z Mehiko. Za zemljišče sem plačal 500 dolarjev. Nekaj časa sem zadržal v Reedingu, da sem uredil vse pravne zadeve in dal svoje svoje zemljišče v najem. Takrat niti slutil nisem, da sem slučajno izbral zemljo, ki je čez nekaj let postala dragocena. Ze nekaj let po nakupu sem dobil različne ponudbe za prodajo in to v višini do 10 tisoč dolarjev. Takrat sem zvedel, da v bližini gradijo termoelektrarno in železnico. Moje zemljišče je torej pridobivalo na vrednosti. Zakupnik ali najemnik mojega zemljišča je bil Fred Carmona. Zal pa sem šele po nekaj letih zvedel, da je na mojem zemljišču zgradil restavracijo, hlev za jahalni klub, štiri hiše, ter delavnico za popravilo avtomobilov. To pa sem izvedel šele 1938. leta, ko je najemnik mojo pogodbo, ki je še veljala za 9 mesecev prodal bogatašu, lastniku podjetja Shasta dam (lesna industrija), ki je porušila vse objekte na zemljišču in četrtno spremenila v namakalne baze.

(Nadaljevanje prihodnjic)

DRUŽBENI PLAN KONJIŠKE OBČINE

Umirjenejši tempo proizvodnje

V KONJIŠKI OBČINI RAZPRAVLJAJO TE DNI O OSNUTKU DRUŽBENEGA PLANA KOMUNE. PO ZBRANIH PODATKIH IN ANALIZAH ZA LANSKO LETO LAHKO PRICAKUJEMO, DA SE BO OBSEG PROIZVODNJE V GOSPODARSTVU POVEČAL ZA OKROG 8,7 Odstotka. NAJVEČJE POVEČANJE PREDVIDEVAJO V TOVARNI UMETNIH BRUSOV »COMET« V ZRECAH IN TO KAR ZA 39 9/10.

Zanimivo je, da v konjiški občini menijo, da družbeni bruto proizvod, družbeni proizvod in narodni dohodek letos ne bodo tako močno narasli kot v preteklih letih. Letos bo največji delež v tej nalogi prevzela obšt, ki bo družbeni bruto proizvod povišala za 28 odstotkov, najmanj pa gozdarstvo — za nekaj več kot 2 odstotka.

Izvoz naj bi se povečal za dobrih 12 odstotkov. Več kot polovico vseh izvoznih količin bo izvozila usnjarska in industrija, okrog petino vsega izvoza bo opravila lesna industrija, kovinska pa le za dobrih deset tisoč dolarjev. V vseh teh podatkih pa niso zajete količine, ki jih bodo izvozili samostojni obrati podjetij, ki imajo sedež sicer v konjiški občini, obrate pa drugod. Njihov delež je namreč tudi precejšen, saj bodo izvozili za okrog 800 tisoč dolarjev proizvodov.

Tudi zaposlovanje novih delavcev bo letos umirjenejšje kot v preteklih letih. Po predlogu družbenega plana pa bo treba posvetiti vso pozornost produktivnosti, ki naj bi se zvišala za več kot deset odstotkov.

O predlogu družbenega plana bodo v kratkem razpravljali tudi volivci na zborih občanov. Za tem pa ga bo občinska skupščina — dopolnjena s predlogi in pripombami — sprejela proti koncu tega meseca.

V. L.

Anketa po vzoru Lepega mesta

Tovariš, imate tuberkulozo grla, cerozo jeter, raka na dvanajsterniku, rano na želodcu, izpah kolka, zlom ključnice in ploske noge. Za kateri dve bolezni bi se odločili, da vam jir pozdravimo?

LIRIKA NA ODRU

Uvrstitev večera slovenske ljubezenske lirike v spored celjskega gledališča lahko smatramo kot dovolj uspešno osvežitvev in prijetno dopolnitev repertoarja. Tudi za igralce pomeni tak večer koristno spremembo, saj se interpretacija lirike dokaj loči od dramskega oblikovanja vlog. Poleg soočenja z drugimi izraznimi možnostmi za igralce nudi tak večer tudi toliko dovtetnemu občinstvu vsaj dvoje: ponovno (ali prvo) srečanje s pesniškimi estetskimi vrednotami, poleg tega pa lepo možnost intimnega sprejemanja in dojemanja govorne kulture.

Vsak izbor tekstov je seveda nujno subjektiven. Profesor Hartman je vsekakor dosegel prvenstveni cilj v sestavi programa: to je zaokroženost in uravnoveženost. Cusstva različnih razpoložljivih nians in pesnikov raznih dob so se zčila v zadovoljiv kontrapunkt. Seveda bi si marsikdo najbrž zamislil kako drugo pesem ali tudi več pesmi določene avtorja, a kot rečeno, v enurnem zgoščenem sporedu je nujno, da manjka marsikaj, kar bi se komu zdelo negibno. Tudi sam sem pogrešal več tekstov (npr. Zupančič: Prišla si, Gradnik: V omami in še kaj).

Režiser Kislinger si je zamislil izpeljavo večera dokaj ustrezno — s čim manj statike, z raznolikostjo položajev interpretatorjev, brez vmesnega sekanja z napovedovanjem naslovov. Ponovno se je izkazal s svojim odrskim okusom scenograf Lavrenčič, glasbeno spremljavo kot razpoložljivo dopolnitev pa je prispevala pianistka Breda Rajhova. Interpretatorji so bili: M. Krošova, N. Božičeva, J. Bermež in P. Jeršin. Mislim, da bi se dalo strinjati z večino prednašanj, nikakor pa ne z Zupančičevo Ti roža mogota. Interpretacija te pesmi je bila namreč žrtvovana celoti. Splošna zadržanost brez patetičnih glasovnih bravur je dajala viden ton celot-

nemu večeru. Ravno Zupančičeva Ti roža mogota pa brez dokajšnje vznesenosti izgubil več kot polovico svojega učinka.

Nasploh pa lahko celotno postavitev skoraj brez pridržkov označimo za domiselno in uspešno.

Andrijan LAH

OB MALEŠEVI grafični razstavi

Grafični listi, ki jih je odbral mojster za celjsko razstavo, so iz njegovih zadnjih let. Po tehnični plati prevladujejo barvne litografije poleg visoke jedkanice in barvne ga lesoreza. Znana Maleševa umetnostna govorica je obogatena z novimi deli, ki kažejo njegov nov obraz. Kot primer bi navedel »Vaškega dečka«. Ta grafični list oživilja dva lahka barvna geometrična traka, ki podpirata kompozicijsko in dajeta grafičnemu zapisu navdih monumentalne dekorativnosti. Presenetljiva realizacija, v enostavni, a drzni zamisli. Kako umetnik ljudsko izročilo svojevrstno preoblikuje v sodobni izvedbi, lahko gledalec razbere na dveh listih: »Slovenska Istrijanka« — »Kmetica«.

»Mladost« predstavlja šest deklinskih obrazov, v kateri je Maleš uspel gledalcu pričarati diih pomladi — diih mladosti! Je to s čopičem potegnjena široka kontura, z barvo okrepljena na beli podlagi. Skrajno reducirana sredstva likovnega izraza. V to skupino še lahko dodamo »Dekliško glavo«, ki je barvno pisana. Z nekaj temeljnimi barvami uspe umetnik kaj mnogo povedati občudovalcu. Mestne vedute: Ljubljana — Piran so nam znane v tej ali drugi varianti. Priklupne so še posebej za one ljubitelje, ki jim drznejše kompozicije

ne »ležijo«. Lista »Pastirica« in »Sonce v Piranu« sta bila razstavljena tudi izven meja. Oba odtisa visita v Pekingu, Johannesburgu in v Sviči.

Maleš uporablja vse možne grafične tehnike: lesorez, linorez, suho iglo, litografijo, monotipijo, i. dr. Edinstvena in enkratna je njegova risba. Virtuozna kot dahnjena je črta! Občuduješ eleganco lahkotnosti ter toplo muzikalno iskreno čustvovanje. Črta-linija je v ospredju Maleševih ustvarjalnosti. Sam avtor poudarja »čisto linijo in čisto formo«. Poglobljeno gledanje nas uveri, da gre Malešu pri njegovih vrhunskih ustvaritvah za grajeno in študirano kompozicijo. Slovenska folklorja je neusahljiv vir za njegovo ustvarjanje. Ploskovno pojmovanje barvitosti in linearnega grafizma se preliiva v podoživljeno preproste folklorne. Podoživljeno domačega vzdušja mu je prirajeno. Vendar ni vselej Maleš takšen, kot ga opisuje umetnostni kritik. V krajinah, v portretu, tihožitjih zlasti v olju se družijo z umetniki, ki pripadajo javističnemu gledanju na likovni svet, čeprav ni epigon, se v izboru borovne palete izživlja po svoje. Njegova umetnost je otrok mladosti. »Sonce v Piranu« je en list na naši razstavi — sonce je prinesel naš umetnik tudi v Celje. A. S.

LIST IZ CELJSKEGA MUZEJA

japonski lesorez

Na Japonskem je grafična umetnost v 18. zlasti pa v 19. stoletju igrala posebno vlogo. Takrat je zamreč postala grafika v tej deželi najbolj popularna vrsta umetnosti, tretirali so jo čisto silkarsko, posamezne liste enakovredno slikam, podobno kot je bila v Evropi priznana samostojnost grafičnih listov že stoletja prej.

Lesorez so izdelovali japonski grafiki in slikarji drugače, kot v Evropi. S krtačko so izdelali risbo, ki je bila namenjena prenosu v les — risba je bila precizna v širokih kontrastih, celota pa trefirana povsem površinsko; plastičnost form aiso reševali s paralelnimi potezami. Brez uporabe ostrega svinčnika ali peresa so Japanci v risbi s krtačko dosegli ostrino in gotovost linije, ki je potrebna grafiki. Modeliranje so izpeljali z belimi linijami v temni masi. Na ta način pripravljeno risbo na specialnem tankem papirju, so prilepili na les — češnjev ali bukov — nato so rezali preko papirja v površino lesa. Tiskarji, ki so imeli pri izdelavi odtisov izredno zahtevno vlogo, so nato ročno delali grafike s tolikega števila plošč, kolikor barvah površin je list imel. Papir so izbirali z največjo vestnostjo, starejši mojstri so cenili debel, a gadek papir. Barvo so mešali z rizevo kašo, eklekte barve v celoti pa so dosegli med tiskanjem samim.

Prvi lesorezi so bili izdelani v črno-beli tehniki, ti so bili naknadno ročno obarvani. V začetku 18. stoletja se je pojavil prvi odtis v dveh barvah — ta tehnika

dosežek so nato izpopolnjevali tako, da so začeli delati lesoreze v več barvah.

Celjski muzej ima v svoji zbirki 85 listov iz Japonske. Mnoge napise — signature in legende je pomagala razbrati pokojna Marija Skuskova, njeno delo pa bo končala Japonka Sepudrova, ki živi zdaj v Novem mestu.

Zaenkrat bi omenili le najvažnejše mojstre, katerih listi so v zbirki našega muzeja: Utagawa Kunisoshi (1797—1861), Utagawa Kunisada (1786—1864), Hiroshige Ichirysai (1797—1855) in drugi.

Opozarjamo, da celjski muzej pripravlja specialno občansko razstavo japonskih listov, ob katerih bo občinstvo spoznalo izredne lepote in umetnostne vrednote, ki so bile značilne za način dela starih japonskih ustvarjalcev.

M. M.

DA NE BO PREPOZNO

Konec aprila letos poteče rok prijave za podelitev nagrad Slavka Slandra za 1965. leto. Kot znano, je sklad Slavka Slandra ustanovil svet za znanost in kulturo občinske skupščine v Celju z namenom, da pospeši razvoj kulturne, umetniške in znanstvene dejavnosti na območju celjske občine. Po pravilniku o podeljevanju nagrad pa lahko to priznanje dobi vsak kulturni, prosvetni, umetniški ali znanstveni delavec pa tudi delovni kolektiv, čigar delo je pomembno vplivalo na splošni družbeni razvoj celjske občine. Za letošnje jubilejno leto osvoboditve je svet za znanost in kulturo razpisal pet nagrad. To govori, da ima namen razširiti krog nagrajencev in tako povečati delovna polja, ki bi naj prišla v poštev za podelitev nagrad.

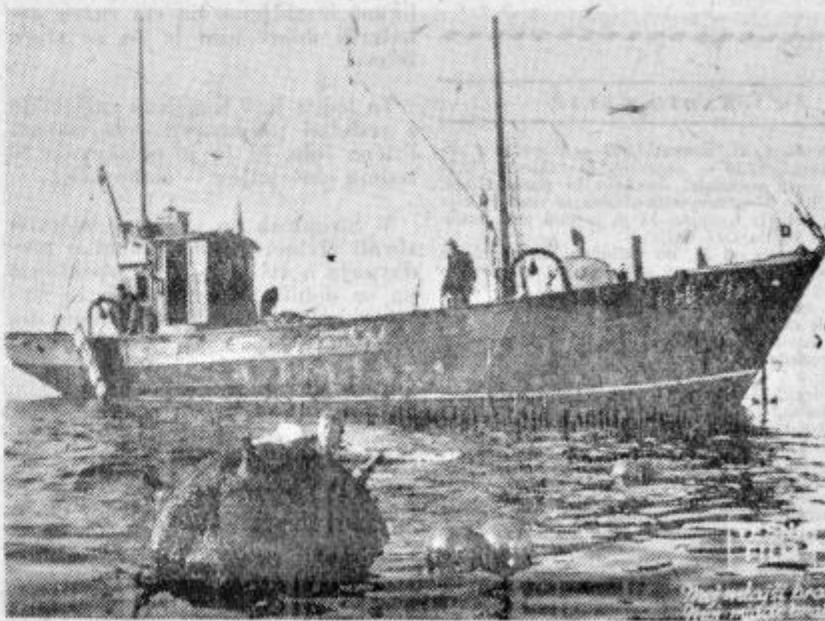
Na naključje, da smo v naslov napisali svarilne besede, besede, ki naj bi opozorile na sklad in tiste, ki menijo, da lahko prejmejo njegovo nagrado. Gre namreč za ugo-

tovitev, da lani zaradi preveč skromnih oziroma prijav s preveč ozkega delovnega področja, nagrade niso bile podeljene. Mar naj se letos ponovi isto? Menimo, da bi to ne bilo prav. Zlasti ne, ker praznujemo dvajseto obletnico osvoboditve in bi lahko ob takšni priložnosti obravnavali kot kandidate za podelitev nagrad Slavka Slandra tiste znanstvene, kulturne, prosvetne in umetniške delavce in prav tako ustrezne delovne kolektive, ki so v celotnem razdobju dvajsetih let po osvoboditvi opravili pomembno delo. Takih pa v Celju oziroma celjski občini najbrž ne bo malo.

Da bi zlasti letošnja podelitev nagrad sklada Slavka Slandra dosegla svoj namen, vabimo skupine državljanov (po pravilniku o podeljevanju nagrad najmanj deset občanov) oziroma kulturno-prosvetne, znanstvene in umetniške ustanove ter družbeno politične organizacije, da prijavijo svetu za znanost in kulturo pri skupščini občine Celje kandidate za podelitev teh priznanj. In ne pozabite: rok prijave poteče konec aprila letos.

-mb

TA MESEC NA PLATNU

Sovjetski film Moj mlajši brat je vreden pozornosti in gledalčeve naklonjenosti, saj je zanimivo odkritje nove podobe sovjetske filmske ustvarjalnosti. Vsebinoma krojijo štiri mladi prijatelji, ki so dokončali srednjo šolo in želijo s potovanjem v neznano vsaj za nekaj časa odložiti odločilni korak v življenje. S potovanjem, ki jih je pripeljalo na Baltičsko morje, pa so hoteli ohraniti tudi nekaj nepozabnih spominov na brezskrbno mladost. Vendar, če so prej živeli precej samostojno, nepremišljeno življenje, jim je pot v neznano nudila mnogo snovi za razmišljanje. Naleteli so na vrsto težav, nenavadnih zapletov in tudi nepričakovanih srečanj.

Režiserja Aleksandra Zarhija pri nas poznamo po filmu Ljudje na mestu, saj je že tam nakazal dober posluš za nekatere etične, predvsem pa psihološke in sociološke probleme, ki so sestavni del današnje stvarnosti Sovjetske zveze.

Tudi v filmu Moj mlajši brat se je režiser zelo odkritosrčno in z dokajšnjo mero pogu-

ma lotil nekaterih zapletenih in občutljivih vprašanih življenja v Sovjetski zvezi. Film pripoveduje o mladini, ki odrasča, ki je osamljena in ki si je prav zaradi tega ustvarila popolnoma lastno, svojstveno podobo o življenju. Se bolj dragoceno pa je to, da režiser te pogumne snovi ne razrešuje kompromisarsko in parolarsko. Njegov nameč je čisto preprost; spregovoriti resnico o teh mladih ljudeh in jo povedati zlasti tistim, ki so še sedaj v zmoti glede njenih sanj, nagljenj in želja. Zaradi vseh teh drobnih elementov si bomo ta film z veseljem ogledali. Saj se s podobnimi problemi srečujemo tudi pri nas.

J. V.

20-LETNICA ANSAMBLA »IVAN CANKAR«

Veže jih ljubezen do glasbe

Godalni orkester »Ivan Cankar« iz Celja, ki ga vodi dirigent Dušan Sancin, predstavlja največje presenečenje vseh orkestrrov, ki so tekmovali. Vivaldijev Concerto grosso je bilo najbolj izvedeno delo, ki smo ga čuli na tem tekmovanju. Tu ni bilo niti sledu o diletantizmu. Dirigentu Sancinu je uspelo vzgojiti mali ansambel, a velik po svojem solidnem delu, ki mu omogoča resnično kvaliteto. Zato stoji vzvišen nad amaterskimi diletantskimi karakteristikami ostalih orkestrrov, ki so sodelovali na tekmovanju.

Tako je zapisal beograjski »Rad« o nastopu celjskega godalnega orkestra na zveznem tekmovanju v Beogradu, na katerem so Celjani osvojili prvo mesto. Bilo je to 1950. leta, torej komaj pet let zatem, ko je orkester stopil na svojo pot. Letos slavijo ta ansambel, ki ga še vedno vodi prof. Dušan Sancin, dvajsetletnico. Ne glede na mladostna leta, bi lahko zbrali še več takih in podobnih pohval, ki si jih je orkester zaslužil na svojih nastopih doma in v tujini. Vsega skupaj je obiskal štirideset najrazličnejših krajev, od velikih mest do podeželskih vasi. Povsod so ga sprejeli s toplino in ljubeznijo, povsod z navdušenjem. In število nastopov? Kdo ve, koliko jih je bilo,

zlasti v tistih prvih dneh svobode, ko je nastopal skoraj sleherni dan. Takrat je tudi godalni orkester prispeval k tistemu veličastnemu razpoloženju, ki je prevzelo vse ljudi ob besedi svoboda.

— Bi hoteli obuditi spomin na rojstni dan godalnega orkestra, smo prosili profesorja Dušana Sancina.

— Naš prvi nastop je bil predviden že za deveti maj 1945. leta. Potem smo ga zaradi preutrujenosti vseh preložili za tri dni. Tako je bila 12. maja 1945. leta v velikih uniojski dvorani akademija, na kateri smo nastopili tudi mi. Dvorana je bila prepolna. Navdušenje pa nepopisno. To je bilo povsem razumljivo, saj je bil to prvi takšen nastop ob os-

voboditvi, ob koncu vojne. Notni material sem pripravil sam. Vajo smo imeli menda samo eno. Orkester je šel z menoj vred, ki sem dirigiral in igral hkrati violino, deset članov. Naš prvi nastop smo takrat pripravili ob sodelovanju tedanje kulturne referentkinje tov. Milanovičeve.

— In kaj ste igrali?
— Tedaj in še nekaj časa zatem v glavnem partizanske pesmi in koračnice.

— Kakšna pa je bila vaša dejavnost po rojstvu orkestra?

— To je obdobje neštetihih mitingov. Če se danes spomnim na tiste čase, se mi zdi, da smo igrali vsak drugi dan. Navadno je bilo tako, da me je neka tovarišica Milena poklicala kar z dvorišča glasbene šole in povedala: tovariš, zvečer pa je miting. Pridite. To je bilo vse in mi smo prišli in igrali...

Tako smo začeli in nadaljevali. Ščasoma smo izpopolnjevali naš repertoar. Lotili smo se zahtevnih del, lotili z ljubeznijo in zmagovali na nastopih. Prirejali smo koncerte doma in obiskovali druge kraje. Zlasti hvaležni in pomembni so bili naši nastopi na podeželju. Sicer pa smo nastopili v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Mariboru, Murski Soboti, Ptujju, Trstu in še marsikje.

Z leti se je naš orkester številčno okrepil. Jedro sestavlja dvajset igralcev na godala. Po potrebi ga dopolnjujemo s pihalci in trobilci. Naš stalni spremljevalec je klavir.

— In če bi vas zdaj ob dvajsetletnici dela vprašal, kje so vzroki, da še vedno delate in dosegate tako lepe uspehe, kaj bi dejali?

— Veže nas ljubezen do glasbe. Ljubezen do glasbe in čisti amaterski odnosi so glavne značilnosti naše dejavnosti. Če bi začeli komur koli plačevati honorarje, bi naše delo propadlo.

— Kako boste počastili dvajseti jubilej orkestra?

— S slavnostnim koncertom, ki bo v ponedeljek, 29. marca ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma. Naj ob zaključku velja iskrena čestitka članom orkestra in njegovemu dirigentu profesorju Dušanu Sancinu z željo, da bi jih še dolgo vrsto let povezovala iste ljubezen do glasbe, kot jih je združila.

M. Božič

Ansambel »Ivan Cankar« 20. maja 1945

PRED TURISTIČNO SEZONO V MOZIRSKI OBCINI

PRVE PRIJAVE TUJCEV

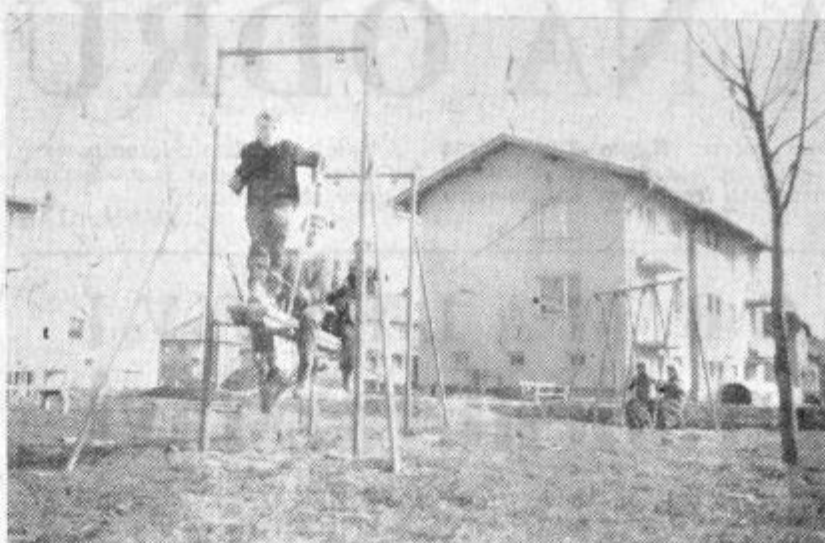
TURISTIČNO DRUŠTVO PRIPRAVLJA VEČ POMEMBNIH AKCIJ

Mozirsko turistično društvo se že zdaj temeljito pripravlja na novo sezono. Predvsem nameravajo urediti kopališče v Mozirju...

Turistično društvo bo razen tega s sodelovanjem zavoda za pospeševanje gospodinjstva pripravilo poseben seminar...

gospodinjstvom in gostincem. Tečaji, ki bodo v vseh krajih moziške občine, bodo seznanili udeležence z zgodovino in vlogo turizma...

Ceprav je do pričetka turistične sezone še nekaj časa, je moziško turistično društvo dobilo že prve prijave tujih gostov...

Kolikaj pomenijo urejena igrišča, če so še tako skromna, nazorno prikazuje posnetek, ki je bil narejen v novem stanovanjskem naselju v Zalcu...

Velenje dobi tednik

Občinska skupščina Velenje je odklonila soustanoviteljstvo CT: »Sporočamo vam, da je skupščina občine Velenje na seji obeh zborov dne 24. februarja 1965 ponovno obravnavala vaš predlog...

Podobno obvestilo nam je poslal tudi občinski odbor SZDL Velenje: »Občinska skupščina Velenje je na svoji zadnji seji ponovno obravnavala vaš predlog za priključenost...

Izdajateljski svet CT je obravnaval nekoliko neroden položaj, ker se je odprlo vprašanje, če bodo ostale bčine pripravljene kriti razliko v stroških za velenjske naročnike...

Frizer in turizem

(Nadaljevanje s 1. strani)

V Lučah ni frizerja zato smo se v gostišču Raduha predali edinemu obroku v tem dnevu. Sopotnica je zaupala, da ji doma pravijo — Marija, Fizolovo juho je odklonila, ker je želela govejo...

Kaj bomo zdaj? Ali ni bolje, da se vrnemo? je zajokal tovariš z očali in še za centimeter spustil šipo. Midva sva morala priti v Logarsko. Zgrabila sva ledene sveče in jih metala v naročje Savinji.

Čujte, ali ne bi raje vi peljali spredaj! Saj ste od tod, ali ne? Jaz bom peljal za vami. Ali je še daleč ta dolina?

Prispeli smo do Sester. Znova so se luči zabohotile. Šipa dol, konček očal nazven in orokavičena, mahajoča roka. »Kje je tu Planinski hotel? Vi ne greste tja? A, vi greste sem. Pogledjte kako je tu in mi pozneje povejte. Kje je tu več deklet? Ce bo kakšna odveč, me priporočite.« Šipa gor, gumbe so se zadržale v snegu in adijo...

Sestre so bile zavzete z delom v kuhinji. Ta večer bodo Mozirčani dokončno pokopali, zakopali in utopili Pusta. Z zimskim turizmom je slabo, so nam zaupale. Najprej cesta. Cesta je turizem. Tistih nekaj stalnih gostov čez počitnice ali čez nedelje, ki pri-

dejo v Logarsko, če se ne ustavijo jo že prej v solčavski Rinki ni noben turizem. Za sezono pa imajo že večino kapacitet zasedenih. Največ z inozemskimi gosti, ki so že vse rezervirali. Drugače pa je tu mrtvilo. Manjka nam lepili smuških terenov in družbenega življenja.

Ko smo hiteli proti Planinskemu hotelu, je plava želva že lezla nazaj. Ob srečanju se je ustavila, orokavičena roka, je spustila šipo, nato je tovariš z očali žalostno povedal: »Ni deklet, tam je neka politika. Ali se vračate? Jaz vas bom počakal tam pri tem hotelu. Prosim, tovariši, ali bi hoteli prisestiti k meni, ker ne poznam poti?!

Upravnik Planinskega doma nam je povedal že znane stvari. Ni sredstev za dograditev hotela. Še nujnejša pa je cesta. Logarska bo zaživela ob sprostitvi malobnejnega prehoda v Matkovem kotu. Mogoče res, ker je samo troje luči zarezalo v nas, ko smo se vračali. Bilo je še zgodaj, pa tudi pogrebi moziškega pusta so se zaupali soferju avtobusa, mogoče bi oni poživilci promet na cesti.

J. Sever

V NEKAJ VRSTAH

Nad dva tisoč otrok iz osnovnih šol konjske občine si je pretekli teden ogledalo slovenski film »Srečno Kekec«, ki ga je predvajala konjska delavska univerza v 12 krajih občine.

Zelezniška uprava je za svojo redno progo Poljčane-Slov. Konjice-Zreče nabavila dva nova avtobusa za prevoz potnikov na tej relaciji. Prejšnja dva sta bila že tolikanj izrabljena, da sta razen nekaterih delov bila le še za staro železo.

Ta teden je v Konjicah zaključila z rednimi predavanji večerna politična šola, ki jo je obiskovalo 20 rednih slušateljev — članov ZKS.

V Stranica h so se pred kratkim zbrali živinorejci na zanimivo predavanje o živinoreji. Na vprašanja pa so dobili tudi odgovore in številne nasvete za uspešno delo na tem področju.

Konjiški gostinci imajo v načrtu, da bodo pred postajo v Konjicah postavili kiosk za prodajo hladnih jedil in pižak za potnike, ki se vozijo skozi ta kraj. Pravijo, da bo urejen že v spomladanskih mesecih in bo odprt ves dan.

Šmarski kandidati

Volivci v šmarski komuni so demokratičnost volitev razumeli in osvojili, saj so v nekaterih volivnih enotah predlagali in sprejeli kar štiri kandidate, ker se niso mogli odločiti za ožji zbir. V večini volivnih enot so postavili po dva kandidata. Vseh kandidatov je 82. Med njimi je samo 5 žensk! Večina kandidatov je sorazmerno mladih. Izobrazbena raven pa je sorazmerno nizka, saj jih 23 nima dokončane osnovnošolske izobrazbe, 28 pa le osnovno šolo...

V občinske zbor kandidirajo: Anderloh Avgust, Jakob Jože, Tašner Ferdo, Strašek Zvonko, Čigler Anton, Lorenčak Jože, Mlakar Ivan mlajši, Gobec Anton mlajši, Sveteljšek Alojz, Majcen Stanko, Jagodič Stanko, Škrabi Vekoslav, Vizjak Jože, Kramer Slava, Cohl Peter, Drofenik Jože, Stus Jernej, Amon Stanko, Počlovšek Ciril, Ulčnik Ivan, Plevnik Edi, Božiček Beno, Volavšek Karl mlajši, Kovarčič Miha, Jug Franc, Kunej Drago, Sotler Vlado, Vuk Anton, Škrbec Edi, Ranimer Franc, Kunej Jožef, Lipnik prof. Jože, Debelak Anton, Trbovc Franc, Libnik Lovže, Blažina Vili, Sket Nežlika, Petek Ferdo, Pelko Leopold, Škerjanec Filip, Masera Jože, Lorber Stako in Križanec Jože.

OBVESTILO BORCEM NOV!

V času od 15. marca do 15. aprila 1965. leta bodo sistematski zdravniški pregledi vseh borcem NOV, ki stanujejo na področju občine Celje, in ki imajo priznano posebno dobo zaključno do 9. 9. 1945 v dvojnem številu.

Vsi ti borci bodo klicani na ta pregled s posebnim vabilom od zdravstvenega doma Celje. Prosim vse tovariše, kateri bodo vabljeni na sistematski zdravniški pregled, da se temu vabilu sigurno odzovejo, ker so ti pregledi vezani z velikimi stroški. V kolikor se kdo od vabljenih tovarišev iz objektivnih razlogov ne bi mogel odzvati, prosimo, da o tem takoj po prejemu vabila obvesti zdravstveni dom Celje, da bi ta lahko namesto njega poklical na pregled drugega tovariša.

Združenje borcem NOV občine Celje

Kot hlapec Jernej

Ta zgodba je stara že več let, začela pa se je na Smohorju nad Laškim. Tam je pred leti živel Franc Jurkovšek, ki je imel srednje veliko kmetijsko posestvo. Zavoljo idealnih pogojev za razvoj pašništva je nekdanja kmetijska zadruga Rečica sklenila s Jurkovškom pogodbo, s katero naj bi njegovo posestvo prešlo v lastništvo te zadruge. Ze obstoječi pašnik na Smohorju so nameravali razširiti tudi na območje Jurkovškovega posestva. Kasneje se je Kmetijska zadruga Rečica združila s kmetijsko zadrugo Laško in s tem so se začele razmere v zvezi s kupoprodajno pogodbo zapletati.

Kmetijska zadruga Laško, ki je bila najprej zelo navdušena za razširitev pašnika in odkup Jurkovškovega posestva, je čez noč spremenila svoje mnenje. Ugotovila je, da je veljavnost kupoprodajne pogodbe »dvomljiva«, čes da predsednik bivše kmetijske zadruge Rečica ni bil pooblaščen za podpis pogodbe, in da zato kmetijska zadruga Laško do Jurkovška ne čuti nobenih obveznosti.

Franc Jurkovšek pa je menil, da je pogodba pravoveljavna. Opustil je nadaljnje vzdrževanje poslopij in se s svojo številno družino preselil v Laško.

Omenjeni primer je v štirih letih že večkrat obravnavala komi-

sija za prošnje in pritožbe pri občinski skupščini Laško, nato tudi komisija za prošnje in pritožbe okraj Celje in končno še ta komisija pri izvršnem svetu Socialistične republike Slovenije.

Ne glede na to, da tovariš Jurkovšek že več let nima tege posestva in da živi zdaj v Laškem v stanovanju družbene lastnine, še danes ni upravičen do otroških doliad, ki znašajo za vsa leta nazaj več sto tisoč dinarjev!!!

Rešitev Jurkovškovega primera je v dobršni meri odvisna le od kmetijske zadruge Laško. Zato bi bilo prav, da bi vsaj iz sočutja do mladoletnih Jurkovškovih otrok pospešili postopek v zvezi s sklenitvijo kupoprodajne pogodbe in s tem dali Jurkovsku pravice, ki mu pripadajo. T. K.

RADIO CELJE

Nedelja, 21. marca: 12.00 — pogovor s poslušalci, 12.10 — obvestila in reklame, 12.25 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.50 — Ureditve voda-osnova za razvoj Celja II. del (iz brošure, ki jo je pod tem naslovom izdalo DIT Celje).

V tednu od 22. do vključno 27. marca bo celjska kronika vsak delavnik na sporedu ob 17.00, obvestila in reklame ob 17.10, plošče po željah pa ob 17.35 (v izjemnih primerih tudi ob 17.25). Razen tega se bodo zvrstile še naslednje oddaje:

ponedeljek, 22. marca: 17.25 — športni pregled;

torek, 23. marca: 17.20 — mladinska oddaja; sredo, 24. marca: 17.25 — iz dela celjske občinske skupščine;

četrtek, 25. marca: 17.25 — radijski feljton;

petek, 26. marca: 17.25 — deset minut z zdravnikom: dr. Stana Stravs — O pomenu krvnih skupin;

sobota, 27. marca: 17.20 — za prijeten konec tedna.

in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 vizija bodočnosti — poljudnoznanstvena oddaja (Ljubljana); 19.15 tedenski športni pregled (Beograd); 19.45 rezerviran čas (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 glasbeni kotiček: Lidija Kodrič (Ljubljana); 20.40 Mića Popović. Američanka — TV drama (Beograd); 21.40 naš teleobjektiv (Ljubljana); 22.05 TV obzornik (Ljubljana);

Na kanalu 9 — Sijeme 18.25 informativna oddaja (Zagreb); 18.45 človek in delo (Beograd); 19.45 propagandna oddaja (Zagreb); 21.40 informativna oddaja (Zagreb).

SREDA — 24. marec 17.10 učimo se angleščine — 63. lekcija (Zagreb); 17.40 tik-tak — pravilica za najmlajše (Ljubljana); 17.55 pionirski TV studio (Ljubljana); 18.25 napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 reportaža studia Skopje (Ljubljana); 19.00 kaleidoskop (Ljubljana); 19.15 glasba danes (Beograd); 19.45 cik-cak (Ljubljana);

20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.30 beseda iz čas — oddaja lirike (Zagreb); 20.40 črna na belem — zabavno glasbena oddaja (Zagreb); 21.40 kulturna panorama (Ljubljana); 22.20 TV obzornik (Ljubljana);

Na kanalu 9 — Sijeme 17.40 kje je, kaj je (Beograd); 18.25 informativna oddaja (Zagreb); 19.45 propagandna oddaja (Zagreb); 21.40 panorama (Zagreb); 23.40 informativna oddaja (Zagreb).

ČETRTEK — 25. marec 10.00 TV v šoli (Zagreb); 11.00 Francozi pri vas doma (Ljubljana); 16.40 ruščina na TV — 47. lekcija (Ljubljana); 17.10 govorimo angleško — 24. lekcija (Ljubljana); 17.40 na črko za črko (Beograd); 18.25 napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 po Jugoslaviji (Beograd); 19.15 glasbena porota (Ljubljana); 19.45 v kinu bomo videli (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.35 narodna glasba (Ljubljana); 20.45 Hildesheimer. Nocturno v Grand hotelu — ponovitev TV igre (Zagreb);

21.55 dokumentarni film (Ljubljana); 22.25 TV obzornik (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sijeme 18.25 informativna oddaja (Zagreb); 19.45 propagandna oddaja (Zagreb); 21.35 Isak Samokovlija — oddaja studia Sarajevo (Beograd); 22.25 informativna oddaja (Zagreb).

PETEK — 26. marec 17.10 učimo se angleščine — 62. lekcija (Zagreb); 17.40 TV v šoli (Zagreb); 18.10 črnošolec — TV slikanica (Ljubljana); 18.25 informativna oddaja (Zagreb); 18.45 rdeči signal (Beograd); 19.15 narodna glasba (Zagreb); 19.45 TV akcija (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.35 Moje univerze — sovjetski celoveč. film (Ljubljana); 22.05 poročilo s kongresa ZK Hrvatske (Zagreb); 22.25 sprehod po svetovnih galerijah (Ljubljana); 22.55 TV obzornik (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sijeme 18.25 informativna oddaja (Zagreb); 19.45 propagandna oddaja (Zagreb); 20.35 Maja-

kovski — sovj. celoveč. film (Zagreb); rezerviran čas (Zagreb); 22.55 informativna oddaja (Zagreb).

SOBOTA — 27. marec 17.40 Ključec—detektiv — lutkovna oddaja (Ljubljana); 18.05 zvoki vi gibanju (Zagreb); 18.25 napoved in TV obzornik (Ljubljana); 18.45 Josip Jurčič: Maščevanje — mladinska igra (Zagreb); 19.30 vsako soboto (Ljubljana); 19.45 cik-cak (Ljubljana); 20.00 TV dnevnik (Beograd); 20.35 glasbeni kotiček: Flvrist Fedja Rupel (Ljubljana); 21.20 rezerviran čas (Ljubljana); 21.50 »Golo mesto« serijski film (Ljubljana); 22.45 poročilo s kongresa ZK Hrvatske (Zagreb); 23.05 poročila (Ljubljana).

Na kanalu 9 — Sijeme 18.25 informativna oddaja (Zagreb); 19.30 TV pošta (Beograd); 19.45 propagandna oddaja (Zagreb); 20.45 s kamerom po svetu (Beograd); 22.05 serijski film (Zagreb); 23.15 informativna oddaja (Zagreb).

TV PROGRAM od 21. do 27. marca • TV PROGRAM od 21. do 27. marca • TV PROGRAM od 21. do 27. marca • TV PROGRAM od 21. do 27. marca •

KOMPAS OBVESČA

VABIMO VAS NA IZLETE:

1. majsko 7 dnevno avtobusno potovanje v RIM. Prijave do 25. marca 1965.
 2. 3-dnevno kombinirano prvomajsko potovanje z avtobusom in vlakom v PARIS. Prijave do 27. marca 1965.
 3. 1. majsko 7-dnevno avtobusno potovanje v BUDIMPESTO, PRAGO IN DUNAJ. Prijave do 20. marca 1965.
 4. 1. majski 6-dnevni avtobusni izlet v AVSTRIO, ŠVICO IN ITALIJO. Prijave do 25. marca 1965.
 5. 1. majski 7-dnevni KOMPASOV RALLY v ITALIJO. Prijave do 27. marca 1965.
 6. 6-dnevna strokovna ekskurzija na razstavo embalaže v KOBENHAVN v času od 20. do 26. aprila 1965. Prijave do 20. marca 1965.
 7. 6-dnevna strokovna ekskurzija v BERLIN na ogled farmacevtske in medicinske tehnične razstave. Prijave do 30. marca 1965.
- VABIMO VAS NA NASO POTOVANJA Z AVIONOM:
1. V aprilu: BEIRUT—DAMASK—BALBEK.
 2. V aprilu: KAIRO—SUEZ—ISMALJA—PORT SAID.
 3. V maju: COPENHAGEN—STOCKHOLM. PREDPRODAJA VSTOPNIC ZA »SPENT« V NASI POSLOVALNICI!
- KOLEKTIVI! PRIJAVITE SE PRAVOCASNO NA PRVOMAJSKO IZLETNE PROGRAME SO NA RAZPOLAGO V NASI POSLOVALNICI OZIROMA VAM JIH IZDELAMO PO VASI ŽELJI! PRED VSAKIM POTOVANJEM OBISČITE POSLOVALNICO KOMPAS CELJE, TOMSICEV TRG 9, TEL. 23-30.**

STANOVANJA

Iščemo sobe za mlade igralce, ki stannjejo v gledaliških garderobah. Slovensko ljudsko gledališče Celje.

Samski obrtnik išče opremljeno ali prazno sobo. Stumberger Franc, Celje, Mariborska c. 44 a.

Opremljeno sobo oddam dyema uslužbenkama. Pogoj — pošteti, mirni in čisti. Cena po dogovoru. Naslov v upravi lista.

Zamenjam dvosobno komfortno stanovanje za tro ali štiri-sobno. Naslov v upravi lista.

SLUŽBE

Sprejem 3 kvalificirane soboslikarje — pleškarje in 2 vajenca. Stumberger Franc, Celje, Mariborska c. 44 a.

KMEJSKI KOMBINAT ZALEC, OBRAT »MIROSAN« P. PETROVČE sprejme takoj v delovno razmerje traktorista z F-kategorijo. Samsko stanovanje zagotovljeno.

PRODAM

Fiat 750-23 prodam, Miklošičeva 9, Celje. Prodano manjše posestvo. Bezovica 1 — Vojnik.

Moped Colibri T-12 prodam tudi na ček. Naslov v upravi lista.

Gradbeno parcelo na Sp. Hudinji prodam. Naslov v upravi lista.

Prodajam na novo pleskano sobno kredenco. Ogled pri Siskarstvu »DOM«, Celje.

Ugodno prodam 2 otroška vozička, 2 emajlirana štedilnika znamke »MORA« in »JEBE«, otroško kolo, električni kuhalnik na dve odprtini. Interesenti naj se zglasijo pri: Mariji Jezovšek, Celje, Kersnikova 27a.

Posestvo z inventarjem ali brez, prodam ali dam v najem. Cena ugodna. Amalija Lazič, Zagreben 20, Griže.

Prodajam otroški in športni voziček. Naslov v upravi lista.

Lepo ohranjen športni voziček prodam. Dragica Veler, Zalec 80.

Dobro ohranjeno moško dvokolo prodam. Ogled od 15 ure dalje. Jelič, Linhartova ulica 8 (pri tržnici).

1,5 ha zlahtae vinske trte, s hišo, kletjo, inventarjem, sadovnjak in nekaj zemlje, na lepi legi, ugodno naprodaj. Naslov v upravi lista.

Takoj prodam leseno barako, primerno za shranjevanje orodja in gradbenega materiala. Velikost: 4,5 x 3,5 m. Riko Presinger, Celje, Kajuhova 12.

Moped TMZ prodam. Cvikl, Poltule, Krajncva 4.

Prodajam več čebeljih panjev s čebelami. Vinder, Smarjeta, Skofja vas.

Tesan les za ostreže, kmečko peč, uto 3 x 2 m in okna 0,90 x 0,65 prodam. Store 106 (pri bivši stolarni Teharje).

Prodajam sladko seno in sadno stiskalnico. Migojnice 89, Griže.

Lep, velik filandendrum prodam. Angela Zager, Prebold 106.

Preključim netočne izjave, ki sem jih govorila o Mariji Pavčnik in zvezi s prestopki mojega pokojnega moža. Cvikl Milka, Rečica, Laško.

Iščem žensko, ki bi mi varovala 3 letnega otroka. Dajati otroka v varstvo tudi na dom. Poček Jožica, Celje, Ljubljanska cesta (nasproti Mlekarni), nova hiša.

RAZNO

Zelenjavni vrt v mestu (Breg), oddam najboljšemu ponudniku, za več let. Pismeno ponudbe na upravo lista pod šifro »Celotno plačilo«.

Instruktorja matematike za osemletko iščem. Naslov v upravi lista.

Preključim žaljive besede o družini Krajnc iz Savec. Amica Lukačič, Sentjur pri Celju.

Zamenjam dom: hišo z gospodarskim poslopjem in zemljo 2.500 m², 15 minut iz mesta na lepi legi, za hišo z drvarnico in velikim vrtom pri mestu. Ogled vsako nedeljo dopoldne. Naslov v upravi lista.

Mlajša osebna upokoženka gre k starejši osebi za gospodinjno, najraje v župnišče. Ponudbe na upravo lista pod šifro »TAKOJ«.

Iščem prostor za mehanično delavnico, v Celju, okolič, predvsem Zalcu. Naslov v upravi lista.

Ponovno pozivam tovariša, ki je v mesecu februarju izgubil ročno uro v Nazorjevi ulici, da se zgasi v Mestni hranilnici pri tov. Filipčičevih.

Nudim hrano in stanovanje ženski, za dopolnilno pomoč. Kunc, Celje, Tržaška 11 (Lisce).

TVD Partizan Celje — mesto razpisuje prvo delovno mesto za redno zaposlitev

OSKRBNIKA

Interesenti naj se zglase pismeno ali osebno v upravi Tapetništva Celje Mariborska c. 1.

OPOZORILO

Izjavljam, da ne bom priznal nobene prodaje gospodarskih in gospodinskih stvari na mojem posestvu v Spodnjih Gorah 7, Braslovce.

Jaka Slokan, pravnik, Zalec 118.

KINO

KINO »SVOBODA« SEMPETER

Dne 20. in 21. marca 1965:
»DVA TEDNA IN DRUGEM MESTU«
ameriški barvalni CSP film.
Dne 23. marca 1965:
»GARSONIERA ZA ŠTIRI«
ameriški barvalni CSP film.
Dne 25. marca 1965:
»SKRIVNOSTNI JUDEX«
francoski film.

KINO SEVNICA

Dne 20. in 21. marca 1965:
»AVANTURE HAKLBERI FINA«
ameriški film.
Dne 24. marca 1965:
»DOKAZITE ALIBI«
nemški film.

KUPIM

Okopalnik — ustrezen in uporaben, prečni voz in čeno mrežo 100 m, kupi: Jelen, drevesnica, Sentjur pri Velenju.
Enostanovniško/hišo v Vojniku ali bližnji okolici, ali primerno stavbo za dograditev stanovanjske hiše kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »GOTOVINA«.

KONCERTI

sreda, 24. aprila
VI. ABONMAJSKI KONCERT
violinist Igor Ozim, pri klavirju Marijan Lipovšek, ob 20. uri v Narodnem domu.
Prodaja vstopnic v glasbeni šoli.
Cenjene abonente prosimo, da poravnajo zapadli obrok.

KONCERTNA POSLOVALNICA pri Glasbeni šoli v Celju

VABILO

Društvo stenografov in strojepiscev Celje vabi na REDNI LETNI OBCNI ZBOR in proslavo 10-letnice obstoja društva, ki bo dne 24. marca v Ekonomski šoli ob 18. uri.

OBJAVA

Društvo stenografov in strojepiscev Celje vabi na nagradno stenografsko in strojepisno tekmovanje v počastitev 10-letnice obstoja društva.
Tekmovanje bo 11. aprila ob 9. uri v administrativni šoli, Dečkova 1.
Udeležite se stenografskih treningov v toklih in sobotah ob 16. uri v društveni sobi, Trg svobode 10/II in strojepisnih treningov ob sredah ob 16. uri v administrativni šoli.
Tekmovalke z najboljšimi rezultati se bodo uvrstile tudi v nagradno republiško stenografsko in strojepisno tekmovanje, ki bo v Celju, dne 18. aprila.
Prijave sprejema društvo.

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
Petek, 26. marca 1965 ob 19.30 uri:
Spewack; NASI TRIJE ANGELI. Komedija. Premiera. Premierski abonma in izven.
Vstopnice bodo v prodaji dan pred predstavo in na dan predstave od 17.30 do 19.30 ure.
Sobota, 27. marca 1965 ob 19.30 uri:
Spewack; NASI TRIJE ANGELI. Komedija. Sobotni abonma in izven.
Cenjene abonente prosimo, da poravnajo svoje obveznosti.

Gradbeno industrijsko podjetje »INGRAD« Celje

RAZPISUJE

natečaj za prodajo stanovanj v montažnih blokih »Jugomont« na Otoku II in III, Celje.

1. Predmet razpisa je:
A/ v montažnem bloku Ju-61 enosobna stanovanja v izmeri 35,50 m² dvosobna stanovanja v izmeri 53,00 m² trosobna stanovanja v izmeri 70,70 m²
B/ v montažnem bloku Ju-64 enosobna stanovanja v izmeri 33,70 m² dvosobna stanovanja v izmeri 52,70 m² trosobna stanovanja v izmeri 70,20 m²
C/ v montažni stolpnici dvosobna stanovanja v izmeri 61,70 m² trosobna stanovanja v izmeri 82,46 m²
2. Oprema stanovanj:
Centralna kurjava v vseh prostorih, komfortna kopalnica, komfortna kuhinja, (Tobi štedilnik na trda goriva in delovna miza v vzgajenim pomivalnim koritom) garderobna omara v predsobi.
Ju 64 ima ločen WC od kopalnice in balkonsko loggio.
Poseben opis stanovanja in opreme je na razpolago.
3. Stanovanja bodo vseljiva postopoma do 31. 12. 1965.
4. Cene stanovanj:
— za tip Ju 61 91.000 din/m²
— za tip Ju 64 93.000 din/m²
— za stolpnico 95.000 din/m²
K ceni stanovanj se bo s pogodbo zaračunal še 22 % občinski komunalni prispevek za pridobitev zemljišča in ureditev okolice.
5. Plačilni pogoji:
a) ob podpisu pogodbe 50 %;
b) ostanek po obrokih, ki bodo sporazumno določeni s pogodbo do vključno ob vselitvi.
6. Prednost pri sklenitvi pogodbe imajo kupci, ki nudijo boljše plačilne pogoje.
7. Pogodbe se bodo sklepale od 20. marca 1965 dalje.

Obvestilo

Okrajni zavod za zdravstveno varstvo Maribor, bo vršil od 22. 5. do 10. 4. 1965 generalno in sistematično uničevanje podgan in miši na področju mesta Celja in v ostalih strujenih naseljih v občini Celje.

Prehivalstvo opozarjamo, da delajo ekipe s strupi močnega učinka in da morajo upoštevati dana navodila, predvsem glede zavarovanja domačih živali.

lesnina

OBVESTILO NASIM BRAVCEM

Bralce našega lista naprošamo, da za oglase, ki so označeni pod šifro, ne iščejo pri nas naslova, temveč, naj zanje napišejo pismeno ponudbo, to pa zaprto v pisemskem ovoju in z označbo šifre oddajo našemu oglašnemu oddelku.

Obenem obveščamo, da pismenih sporočil z naslovi objavljenih oglasov ne moremo posredovati, če prosilec ne priloži znamko za 40 din.

S sprejemanjem oglasov zaključimo vsako sredo ob 11. uri, zato prosimo, da z oddajo oglasov ne odlašate.

Uprava Celjskega tednika

Še danes se naročite na
Celjski tednik

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 20. do 27. marca 1965
IVAN PLETERSKI,
veterinar,
Celje,
Trubarjeva 93 — Otok
Telefon: 29-26

Obvestilo

Gozdo gospodarstvo Celje, Gozdni obrat Sempeter, obvešča vse gozdne posestnike, da izvrše priglasitev sečnje za gospodarsko leto 1965-66 do 20. aprila 1965.

Priglasitev izvršitve preko gozdnih delovodij — logarjev ter v pisarni obrata v Sempetru vsak dan od 6. do 14. ure.

OBVESTILO

Trgovsko podjetje na debelo in drobno »MERX« Celje, Tomšičev trg 5 preklicuje uradno štampiljko poslovalnice »SVETINA«, ki je imela dosedaj naslednji napis:

»Trgovsko podjetje

»MERX« — Celje
poslovalnica »SVETINA«

Štampiljka je bila omenjeni poslovalnici odtujena ali izgubljena, zato jo razglamo kot neveljavno.

Obrtno gradbeno podjetje

»REMONT« CELJE

- razpisuje prosta delovna mesta:
1. Gradbenega tehnika s prakso
 2. Vodja splošnega sektorja z večletno prakso na tem delovnem mestu
 3. Obratovnega knjigovodje z večletno prakso na tem delovnem mestu
 4. Več kvalificiranih zidarjev
 5. 2 kvalificirana tesarja
- Ponudbe sprejema uprava podjetja.
Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

OGLAS V CELJSKEM TEDNIKU KOMERCIALNI USPEH

DVA REKORDNA SKOKA

D. Medvešek - nov državni rekord za starejše mladince. Vivod - republiški rekord za člane. M. Lubej - 3,2 v teku na 20 m. Polom Celjanov v teku na 20 m za moške. Slaba udeležba.

V nedeljo je bil v Celju atletski kriterij za pokrite prostore. Tekmovanje v tekih in skokih je bilo v telovadnici IV. osnovne šole, meti pa na stadionu. Kljub temu, da so bili povabljeni atleti iz vseh najboljših atletskih klubov, smo na tekmovalju opazili le slovenske atlete.

Med vsemi rezultati, doseženimi na tem kriteriju, sta največ vredna dva, oba dosežena v skoku v višino. Vivod je kljub temu, da je pred tekmovaljem dejal, da bo zaradi bolečin v nogi zadovoljen s 196 cm, preskočil 208 cm ter s tem postavil nov slovenski rekord za pokrite prostore. Odličan je bil tudi D. Medvešek, ki je zmagal pri starejših mladincih in s skokom 196 cm postavil nov državni in republiški rekord za starejšo mladino.

Ce smo zadovoljni s skokom v višino pa prav gotovo ne moremo biti s tekom na 20 m za moške, saj se je najboljši Celjan uvrstil šele na tretje mesto. To je bil Sketa, ki je dosegel čas 5,0. Četrtri je bil Jesenek. Prvo in drugouvrščena Pungarčič in Hočevar (oba ZAK Ljubljana) sta dosegla čas 2,9. Mnogo bolje je bilo pri teku za ženske. Zmagala je M. Lubej pred Pečetovo iz Ljubljane in Leskovo. Lubejeva je dosegla čas 3,2, kar je najboljši rezultat na tej progi dosežen v Jugoslaviji. Poleg tega je bila Lubejeva druga v skoku v višino, kjer je preskočila 155 cm. Zmagala je Pečetova s 155 cm. V metu krogle za moške je Pikula za 53 cm hrehitel Vravnik, ki je dosegel rezultat 14,48 m. Pri mladincih je bil najboljši Leskošek, ki je kroglo zagnal 12,58 m daleč. V konkurenci žensk je pripadlo prvo mesto gostji iz Maribora Kačičevi (12,45). Druga je bila Komeljeva, tretja pa Urbančičeva. Dvojno zmago je v metih zabeležil Vravnik. Bil je najboljši v metu kopja (52,01) in v metu diska

(46,86). V metu diska je bil za njim Peterka, ki je dokazal, da kljub letom še vedno užene marsikaterega mlajšega tekmovalca. Pri mladincih je v metu kopja zmagal Kavalar z metom 45,22. Med metalci kladiva je bil najboljši Bukovec, ki je zagnal kladivo 55,80 m, pred Vidmajerjem 51,32.

Pri metu diska za ženske je svojo drugo zmago zabeležila Kačičeva z metom 36,47 m, druga je bila Kastelic s 34,48, tretja pa Meznarič.

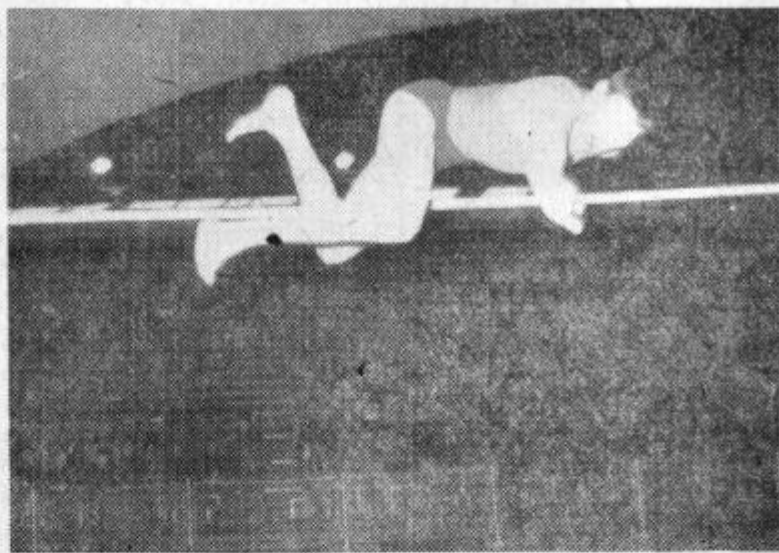
Na stadionu je bil tudi kros za mladince in mladinke. Pri mladincih, ki so tekli 2.500 metrov je

zmagal Bizjak, pred Krajncem in Mirnikom. Mladinke so tekle 1.000 metrov. Najboljša je bila Sarlah, druga Razpotnik, tretja pa Kandoll.

Atletski kriterij v Celju je pokazal, da bi tudi pri nas lahko

v tej, za atlete precej mrtvi sezoni, pripravili dobre atletske prireditve. Upajmo, da bo z dograditvijo oziroma ureditvijo dvorane pod tribuno, v njej še več podobnih prireditev.

Krf

Vivod med skokom

KOMENTAR

Drugi poraz

Ce je kdo mislil pred tekmo Kladivarja z zagrebško Lokomotivo, da gre v tretje rado in, da bodo Celjani osvojili na igrišču na Kajzerici vsaj točko, se je zmotil. Kladivarju spet ni uspelo doseči zadovoljivega izida in tako je staj ko prej še vedno na isti stopnji v lestvici kot po končanem jesenskem delu prvenstva, čeprav je bil to že tretji spomladanski zavrtljaj.

Znova in znova moramo ugotavljati, da imajo Celjani nesolidno ožjo obrambo. Ce ne delajo napak branilci, jih pa vratar. To se je zgodilo tudi na nedeljski tekmi, ko je pri stanju 1:1 vratar Gobec naredil nepopravljivo napako in zmagal je pripadla domačinom. Seveda bi bilo napak, ce bi krivdo za poraz pripisali le mlademu in lahko rečemo tudi nezkušnemu vratarju. Saj so tudi napadalcem imeli več priložnosti, da bi dosegli še kakšen zadetek. Pri nogometu, ki je kolektivna igra, je pač tako, da si morajo krivdo za poraz igralci kar razdeliti, saj je ravno toliko krivi tisti, ki je gol dobil, kot tisti, ki ni znal zadeti nasprotnega gola niti iz najdaljših priložnosti. Tako pa ostane le tolažba, da bi lahko bilo bolje, ce bi...

V nedeljo gostuje na glaziji moštvo ljubljanske Olimpije. Tako domačinom kot ljubljancem so točke prepotrebne. Gostom gre za vstop v I. zvezno ligo, domačinom pa za rešitev iz nevarne cone. V jeseni je v Ljubljani zmagala Olimpija s 3:1, v tekmi za pokal pa Kladivar s 3:2. Se pravi, priložnost za novo zmago je tu, treba jo je le izkoristiti. Tokrat imata pravico do nastopa že nova obrambna igralca Kreač in Tolič. Vsekakor bo s tema igralcema obramba Kladivarja v mnogem pridobila in Olimpijinem napadu bo vsekakor težje zadeti v črno. Sicer pa Ljubljancem preteklo nedeljo niso klovekaj pokazali v tekmi z Varteksom. Vsekakor je priložnost tu, ce pa jo bodo Celjani znali izkoristiti, bomo videli v nedeljo popoldne na Glaziji.

ZLATA PUŠČICA

V CELJU...

Na območju občinskega strelskega odbora Celje je bilo v nedeljo zaključeno tekmovalje strelcev in strelk za Zlato puščico. Tekmovanja se je udeležilo 70 strelcev in strelk iz različnih dručin. Norma je bila 500 krogov, najboljši pa so bili: 1. Dobovičnik (B. Ivanuš) 527 krogov; 2. Korosec (Tempo) 525; 3. Jager (B. Ivanuš) 521 itd.

V celoti je normo izpolnilo 23 strelcev in strelk. Dobovičnik je pa prejel občinsko zlato puščico.

... IN ZIDANEM MOSTU

Tekmovanje za zlato puščico v Zid. mostu je bilo zelo dobro organizirano, udeležilo pa se ga je 40 tekmovalcev. Kvaliteta strelcev je bila boljša kot lani kljub temu, da ni noben strelce izpolnil norme za okrajno tekmovalje. Rezultati: 1. Lavrinec (Rečica) 497; 2. Krašek (Rečica) 469; 3. Omahne (Laško) 463 krogov itd.

Mladina neorganizirana - vaditelj premalo

V PRIZADEVANJU, DA BI PRIKAZALI DELO IN POGOJE DELA TV DRUŠTEV PARTIZAN, SMO TOKRAT OBISKALI TVD V ROGŠKI SLATINI. DUŠA IN GIBALO DELA NE SAMO TAM, TEMVEČ TUDI V OBCINI, LADO BRACUN JE Z VESELJEM SPREJEL POVABILO NA RAZGOVOR.

Kako zmorete delo v društvu in občinski zavod?

Telesna kultura je moj poklic in hobi. Ce bi bilo več sodelavcev, bi bilo veselje večje. Tako pa... Za splošno vadbo smo trije v Slatini. Od vseh vaditeljev, tudi tistih za igre, pa je le ena ženska. Tako imamo le nekaj deklet. Imamo pa okrog 220 članov, od tega skoraj pol iz Steklarske šole. Lansko leto smo izgubili kar 100 članov, ker se je ustanovilo šolsko športno društvo. Vendar so ti izgubili le iz statistike, delajo pa še naprej. Je pa še mnogo mladine, ki ni nikjer angazirana.

Kaj vse zajema delo Partizana Rog. Slatina?

Poleg splošne vadbe, katere se žal udeležujejo le pionirji, imamo več sekcij. Med najaktivnejše spadajo košarkaši, odbojkarji, smučarji in seveda nogometaši. Toda ker ni vaditeljev, lahko organiziramo smučarske tečaje le za solarje. Pa še zima nam ne gre na roko. Drugače je s košarkaši, teh imamo kar 30 in mnogo vadijo. Tudi nogometaši so prišli in izgleda, da bodo tudi organizacijsko uredili stvari. Klubska uprava je bila namreč več ali manj na papirju in uspešno delo je bilo odvisno v glavnem od igralcev samih. Praksa je pokazala, da morajo biti v upravi ljudje, ki imajo čas za to delo.

Ali žanjete tudi kake večje uspehe na tekmovaljih?

Najuspešnejši so šahisti. Mnogo tekmujejo, posebno v okrajnem in celo republiškem merilu. Po uspehih, doseženih na turnirjih, so trenutno najmočnejša tekmovalna skupina v občini; toda doslej so uživali premalo pomoči društvene uprave. Tudi ostali tekmujejo. Nogometaši so zelo uspešni v okrajni ligi, saj so pri vrhu. Tudi košarkaši se večkrat pomerijo, vendar z manj uspeha. Naši člani pa tekmujejo večkrat tudi v občinskih reprezentancah, tako kegljači, smučarji in drugi. Smučarji so bili lani še kar uspešni na okrajnem prvenstvu, medtem ko so se letos vrnili praznih rok, saj so pristali na zadnjem mestu. Manjka nam snega za vadbo, pa tudi dobre opreme. Uspešni so bili lani odbojkarji, ki so na Planini v medobčinskem srečanju bili prvi.

Zanimivo bi bilo zvedeti tudi, kako je z ostalimi pogoji dela, mislim na prostore, stadion?

Tu je mnogo problemov, čeprav smo že marsikaj rešili. Ni nam težko za nogomet, košarko in rokomet. Tudi kegljači imajo prostor. Ne moremo pa razvijati atletike, ker ni steze in je ni kje narediti. Tudi za mete ni prostora, skakališče pa je slabo. Težave so tudi z zgradbo. Ta je povsem obremenjena, saj jo do enih uporablja osnovna šola,

nato pa steklarna in srednješolska in še za vadbo mora biti čas. Še posebej pozimi, ko se v telovadnico preselijo tudi odbojkarji in košarkaši. Garderoba je le ena in to otežkoča delo s fanti in dekleti. Tudi sanitarije niso primerne, da ne govorimo o tuših. V telovadnici propadajo tla, ni centralne kurjave, razsvetljava je neprimerna, zlebotni troinjio. Sredstev za vzdrževanje pa ni. Letos bomo v ta namen porabili sredstva, ki jih dobimo od športne stave. Ko bi nam uspelo zamenjati vsaj Zlebot, urediti razsvetljava in narediti ventilacijo! Morda bomo pridobili prostore, ki jih ima sedaj knjižnica, ker so izgledi, da se bo selila v nove prostore.

Sogovorniku smo se zahvalili za njegove besede in zaželeli društvu čim boljši uspeh, predvsem pa več vaditeljev.

CELJSKI TRG

PRVA POMLADNA ZALOGA

V sredo je bilo na celjski tržnici precej drugače kot smo bili navajeni čez dolge zimske dni. Bilo je živahno, skoraj vse mize so bile polne in toliko, da se cvetke niso pomešale s solato in ostalo zelenjavo, ki so jo prodajalci prinesli na trg. Zaradi večje ponudbe so tudi cene nekoliko padle. Reprat je zdaj že po 630 do 800 dinarjev kilogram, jajca po 30 do 35 dinarjev, sploh pa za cene velja, da so proti poldnevju mnogo nižje kot zgodaj zjutraj. Na tržnici je te dni dovolj tudi semen, od katerih nekatera sicer niso poceni, lahko pa kupimo že skoraž vse, kar mora spomladi v zemljo. Reklj smo že, da je bilo na tržnici precej solate po 45 dinarjev, motovilca po 800 do 1000 in radiča po 1000, pa tudi po 800 dinarjev kilogram. V sredo bi na tržnici lahko kupili tudi špinačo, ki smo jo tako dolgo pogrešali. Prodajali pa so jo po 60 dinarjev.

ROJSTVA - POROKE - SMRTI

CELJE

V času med 1. in 14. marcem se je v celjski porodnišnici rodilo 55 dečkov in 74-deklic.

POROCILI SO SE: Ing. Tomič Damir - gozd. inženir iz Celja in Marija Strupch - tekstilni inženir prav tako iz Celja; Hercog Karel - strugar iz Nemčije in Jager Ljudmila - uslužbenka iz Hruševca; Hirscl Ivan - strojni tehnik in Knez Dušana - kuharica, oba iz Radeč; Plahu Alojz - delavec in Krajnc Ljudmila - delavka, oba iz Lopate; Drame Viktor - zidar in Plautstajner Alojzija - dijakinja, oba iz Trnovelj; Grabner Dražislav - tehnolog in Srebotnik Vera - uslužbenka, oba iz Celja; Selinšek Janez - monter iz Murske Sobotice in Gorenak Marija - delavka iz Celja; Camernik Alojz - steklobrusilec in Spindler Elizabeta - uslužbenka, oba iz Celja; Ostrelc Mihael - higienik iz Maribora in Vedecnik Adela - uslužbenka iz Celja; Vovk Jurij - uslužbenec iz Ostroznega in Škerbič Marija - absolvent VETS iz Maribora.

UMRLI SO: Guček Neža - gospodinja iz Celja (70); Lampret Marija - dijakinja iz Nove vasi (20); Skoberne Emil - upokojenec iz Celja (60); Kofler Ana - gospodinja iz Založ (55); Pažon Franc - vzdrževanec iz Trlična (67); Novak Antonija - upokojenka iz Belova (72); Koštomar Stanislav - uslužbenec iz Clja (43); Lujana Marko - upokojenec iz Celja (64); Dermastja Franc - upokojenec iz Ljubljane (75); Rogl Angela - gospodinja iz Seč (71); Zajec Matjaž - otrok iz Belova; Planinšek Ana - kmetovalka iz Celja (81); Poženel Marija - gospodinja iz Celja (78); Zvonarek Stefan - delavec iz Celja (35).

LJUBKA PROSLAVA

Prisrčno proslavo so priredili v Narodnem domu za dan žena naših najmlajši. S pomočjo pozhrtov valnih vzgojiteljev celjskih varstvenih ustanov in otroškega vrta ce iz Vojnika so se naučili toliko pesmic in igrice, da mamic kar verjeti niso mogle, da njihovi »malčki«, mezinčki predšolirčki, itd., zmorejoo kaj takega.

Vsem nastopajočim zajčkom, Rdeči kapici, medvedkom, lutkam, veverički, miškam, pevcem, pomladi, ptičkom, rožicam - skratka vsem, ki so nam poklonili tako lep šopek toplih otroških čestitk in želja - prisrčna hvala.

SPORT NA DROBNO

Na gostovanju v Celju in Storah so radeški rokometasi dosegli dve zmagi. V Storah so zmagali 22:16, v Celju pa 25:23. V Celju je bil najboljši strelce v radeškem moštvo Celjan Markovič, ker je bilo gostov premalo.

Nogometaši Olimpa so gostovali v Novi Gorici in prijateljski dvojbi izgubili s 3:1.

Pretekli teden so nogometaši Celja gostovali v Rogški Slatini in premagali domačine s 6:4 (1:2).

Da bi poživili delo strelk v šmarnski občini so ob dnevu žena priredili strelsko tekmovalje posameznic. Največ uspeha so imele strelke iz Virštanja, zmagala pa je Plevnikova s 168 krogi od 200 možnih.

Tudi v Sevnici so ob dnevu žena organizirali podobno strelsko tekmovalje. Zmagala je ekipa SD Lisca iz Sevnice, med posameznicami pa Novakova s 141 krogi od 200 možnih.

V prijateljski nogometni tekmi je moštvo Polzele premagalo nogometaše Šmartnega z rezultatom 2:1.

START CELJSKIH ROKOMETASEV

VISOKA ZMAGA

V nedeljo so celjski rokometasi gostovali kar s tremi ekipami v Brežicah in se lepo odrezali. Posebno uspešni so bili v tekmi članov. Kot vedno so jim bili domačini trd nasprotnik in je rezultat 29:15 (12:8) morda nekoliko previsok. V zadnjih minutah so namreč igralci Brežice precej popustili in so jih kondicijsko boljše pripravljenci in hitrejši Celjani povsem pregazili.

Celjski igralci so dokazali, da počasni prihajajo v formo kljub mnogim težavam pri treningih. Igrali so: Markovič J., Bojadžijevski, Marko

vič N. 8, Goršič J. 8, Orač 4, Goršič T. 2, Snedič 2, Kokalj 1 in Levstik 1. Tudi v tekmi mladincev so bili Celjani boljša ekipa. Zmagali so z rezultatom 24:16, najboljši strelce pa je bil Mesarič s sedmimi goli.

Presenečila je v svojem prvem gostovanju tudi dokaj oslABLJENA ekipa mladih Celjanov ne toliko z rezultatom (5:12), kot s prikazano igro. Povsem uspešno so se zoperstavile izkušnim domačinkam, ki igrajo vodilno vlogo v republiški ligi.

V nedeljo bo na igrišču Partizana ob Kersnikovi ulici gostovala rokometna ekipa Rudarja iz Kaknja, (član republiške lige BiH) medtem ko se bodo v predtekmi pomerili mladinci Celja in Brežice. Glavna tekma med Celjem in Rudarjem bo ob 11. uri.

Bralci pozor!

BIBLIOGRAFI IZ LJUBLJANE SO NAS PROSILI ZA NEKAJ LANSKOLETNIH STEVILK CELJSKEGA TEDNIKA, KER RAZEN ARHIVSKIH KOMPLETOV NIMAMO VEČ POSAMEZNIH STEVILK. VLJUDNO PROSIMO BRALCE, KI HRANIJO LANSKI LETNIK CELJSKEGA TEDNIKA, DA NAM ODSSTOPIJO STEVILKE 4, 5, 6, 7, 9 IN 28 (1964).

LEPA PRILOŽNOST

Komunalna banka Celje

Celjska mestna hranilnica in ostale poslovne enote banke

objavljajo novo

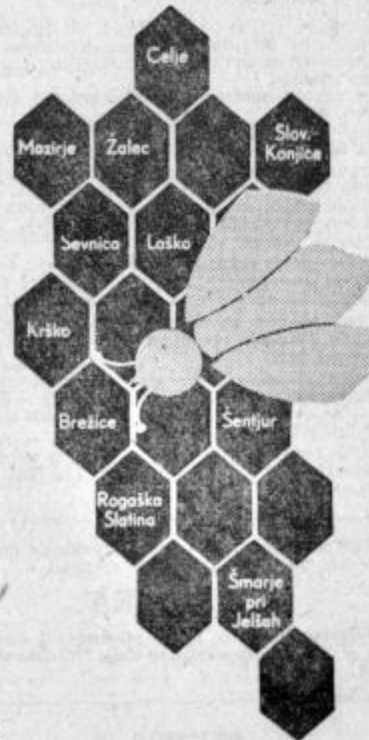
nagradno žrebanje

za vezane hranilne vloge, vložene v času od 1. januarja do 30. junija 1965

NAGRADE

motorna zaga	elektrijator
televizor	2 sesalca
moped	3 gramofoni
2 šivalna stroji	2 radio aparata
2 hladilnika	7 ekviam lancev
3 električni štedilniki	5 električnih likalnikov

SKUPAJ 30 NAGRAD V VREDNOSTI 1.500.000 DINARJEV

VLADO SMEH

DINA- MIKA CEN

Razlike med cenami in plačami ni; cene in plače skačejo v višino. Res je sicer, da skačejo cene s palico, vendar je v atletskega pogledu oboje skok. In mi smo atletske misleči občani!

Prijetno je živeti pri nas, saj živimo življenje polno dinamizma! Enoličnosti ne poznamo; komaj se privadimo ceni, že nas dinamično gospodarstvo preseneči z novo. In tako iz dneva v dan. Koliko velja to, ve le tisti občani, ki je kdaj doživljal dolge puste dni, ne da bi se karkoli primerilo. Res je sicer, da smo se tej dinamiki že nekoliko privadili in da nas nova cena ne preseneči več v tisti meri kot sprva.

To so opazili tudi proizvajalci. Tuhtali so in tuhtali in nedavno tega smo bili priče novemu presenečenju. Podjetje »Sparhert« je prišlo na posrečeno misel: vsakih nekaj mesecev je v časnikih objavilo sporočilo o svojem novem izdelku in vselej je imel ta izdelek novo ceno. Rekli boste, da je to nekaj starega; da smo tega že vajeni. Vendar temu ni tako. Genialnost njihove ideje je v tem, da so poviševali ceno izdelku, katerega sploh niso proizvajali!

Kdor je bral časnike še po stari ceni, ni mogel zgrešiti teh sestavkov. Spominjam se, da je podjetje v prvem objubililo potrošnikom — tega je že leto dni — avtomat, ki bi veljal le devetdeset tisočakov. Celo razstavili so ga na velesejmu. Bil je bel in bleščec in obiskovalci kar niso mogli odtegniti pogleda z njegove bohote zunanjosti.

Da bi pripravili potrošnikom presenečenje, so čez nekaj časa objavili nov članek. To pot je cena izdelku že narasla na sto osemdeset tisočakov. To zastran tega, da zbudijo pri potrošnikih večje zanimanje za svoje podjetje in tudi zato, da bi bil njihov izdelek dražji od inozemskega. Saj se — za vraga — vrednost blaga meri s cenol!

Potrošniki so spet planili v trgovine in trgovci so znova zmigovali z rameni in jih prebrčevali, da jih zares niso dobili. In če nečesa nimaš, tega pač prodati ne moreš.

Sprijaznili so se z usodo. Zanimanje za avtomate je pomenjalo. To je gotovo opazil tudi proizvajalec — pravzaprav neproizvajalec — teh avtomatov in takoj poklical k sebi časnikarja.

Produkt njenega sodelovanja je bil tretji sestavek. Cena? Cena kot cena: dinamična. Prilezla je na dve sto dvajset tisočakov. Posledica pa kot vedno: tek potrošnikov iz trgovine v trgovino, ki so spraševali za tistih osemdeset avtomatov, ki naj bi bili na trgu. Našli niso enega samega. Proizvajalec je bil namreč sklenil z njimi nagraditi tiste potrošnike, ki mu po vsem še zaupajo. Upamo, da jih bo osemdeset še našel.

Kaj pa drugi? Bodo ti mogli kupiti avtomat kdaj v trgovini? Vprašani sta seveda umestni. Priznati pa je treba, da je usoda v rokah proizvajalca. Kakšna bo, o tem nas bo gotovo obvestil v tisku. Zatorej se pripravimo na presenečenje. Vrednost izdelka je izražena v ceni in ta izdelek je silno silno veliko vreden. Mimo tega pa velja spomniti na naslov.

RADIVOJ REHAR

ZLATA ORHIDEJA

DOSEDANJA VSEBINA

Vinka je presenetila knezova ponudba: ne bo mu dal nagrado, ki jo je zaslužil Vinkov oče, ampak zaklad pravične vrednosti in svojo hčerko Ranoo. V kakšnih skripicah se je znašel Sobočan, ko je imel na mah kar dve nevesti, si lahko mislino.

41

Zdaj pa, ko je Vinku Sobočanu glas iz globin srca ali duše dejal, da bi se brez obotavljanja odločil za Ranoo, če se ne bi bil navezal na Jeane, se je prvič jasno zavedel, da njegova ljubezen ni tako granitno trdna, kakor si je bil domišljjal.

»Morda res nisem sposoben resnične velike in trajne ljubezni?« si je dejal. »Če pa je tako, potem je vseeno za katero se odločim, zato hočem ostati zvest svoji moški besedi: sem in ostanem Jeanin zaročenec.«

Iz teh tako mrkih misli ga je predrnil knezov glas.

»Vse to je namenjeno Ranoi in tebi. Zdaj si viden oboje. Vrniva se!«

Odšla sta po stopnicah na hodnik in od tam skozi kip pozlačenega božanstva v somračno svetišče. Knez je skrbno pozaprli vsa vrata in se pred svojo sobo poslovil od Vinka. Ko je bil sam, je Vinko legel na ležišče in dalje predel svoje prejšnje misli. Skušal je do dna razkriti vprašanja, ki so ga mučila in postajala čedalje težja.

»Knez je dober, zelo dober in plemenit človek,« si je dejal.

»Nudi mi vse svoje najdražje, kar gotovo ne bi ponudil nikomur drugemu na svetu. Ranoo je lepa kakor vila v pravljicni deželi, toda jaz sem zaročen z Jeane. Ljubim jo in ona ljubi mene. Sence mrkih slutenj, ki padajo med naju, so ugibanja igrive domišljije, pripravljene prej verjeti v zlo kakor v dobro. Odgnati jih moram. In še več: dolžan sem jo ljubiti; ostati ji zvest. Ničvrednej bi bil, če bi okleval. Zdelo bi se, da sem našel izgovore le zato, ker je Ranoa knežna in bogatejša od Jeane. Samo kako naj knezu to povem? Kako naj mu, dobrotljivemu in očetovski naklonjenemu, zadam ta udarec? O oče, ki si se v sanjah prikazal knezu, prikaži se še meni in mi povej, kako naj to storim?«

Hotel je zadržati in tako odgnati mučne misli, pa se je zaman trudil. Ni se mu posrečilo. Vedno znova in znova so se kradle v njegove misli tegobe položaja, v katerem se je znašel tako naglo in nepričakovano.

»Slabič si, Vinko!« si je dejal naposled. »Zel el bi nasiti volka in ohraniti kozo celo. Zel el bi biti pošten nasproti Jeane in ustrezljiv nasproti knezu. Ne! Slabištva mora biti konec! Konec! Konec!« je ponavljal. »Sem sem prišel zaradi očetu obljubljenе nagrade. Ponudeni sta mi dve, in ker ne morem sprejeti prve, se morem odreči tudi druge. Samo tako bo moja odločitev viteška. Zakladov z Madagaskarja ne bom odpelal, zato pa poštenje. Da, tako storim,« je sklenil premišljevanje. »K Jeane stopim in ji vse povem. Gotovo bo soglašala. To bo najmočnejši dokaz moje ljubezni in zvestobe do nje.«

Tisti trenutek je nekdo potrkal na njegova vrata, in ko jih je odprl, je stala pred njim Jeane. Hlastno jo je prijel za roko in jo pritegnil k sebi.

»Kakor da si uganila mojo misel, si prišla,« ji je dejal. »Govoriti moram s teboj.«

»Kaj se ti zgodilo? Razburjen si...« je dejala in se mu izvila iz objema.

»Sedi in me poslušaj!« ji je dejal hlastno.

Jeane je sedla na naslonjač poleg zameženega okna, Vinko

43

»Da bi vedela, ker sem pač ženska in radovedna,« je odgovorila Jeane na videz brezbrizno in skoraj šaljivo.

Kljub temu se je Vinko zdrnil. Vzbudila se mu je strašna domneva, da bi bila Jeane morda pripravljena zagrešiti najpoglejše dejanje — tatvino dragocenosti.

»Pa saj to ni mogoče, ni mogoče,« si je dejal v mislih. »In vendar: čemu vprašuje? Ne bi ji bil smel povedati. Kaj vem o njej? Kaj vem o njenem bratu? Kdo mi je potrdil, da je res trgovec iz Marseillea. Potni list je mogoče ponarediti.« Trenutek nato pa je te misli odgnal kakor nevsedne mušice. »Kakšne neumnosti! Sem mar res že tako ničvreden in vetrnjaški, da podtikam svoji zaročenki in njenemu bratu zločinske namene? Kaj se dogaja z menoj?«

»Skoraj bi te osumil nepoštenih namenov,« je dejal Jeane. »Oprosti mi! Kar se mene tiče, bi bil zadovoljen, če bi nam knez poravnal stroške potovanja, zakaj rajši ostanem vse življenje siromak, ko da bi si prilastil kar koli na nepošten način.«

»Stvar je treba drugače zasukat,« je rekla Jeane po kratkem molku. »Posvetovala se bom z bratom. Bistrejši je in bolj izkušen od naju. Prepričana sem, da bo našel rešitev, ki bo za vse zadovoljljiva. Pomiri se in ne stori ničesar, dokler se ne vrnem!«

Jeane je odšla in Vinko je nemo strmel v vrata, za katerimi je izginila. Potem se je domislil njenih besed, da niso važna čustvovanja in so pomembne le dragocenosti, in spet je začutil v sebi vso silno duševno razdvojenost.

»Morda so ji celo pomembnejše kakor sem ji jaz?« je pomislil. »Morda me ljubi sploh samo zato, ker pričakuje, da bom bogat? Ljubi? In če me sploh ne ljubi, če je vse samo preračunana igra?«

Trenutek nato je potrkal in vstopil Paul Landec.

»Jeane mi je vse zaupala,« je dejal in sedel Vinku nasproti. »Res neprijeten zapletljaj. Vendar mislim, da je mogoče stvar preprosto razvozlati.«

»Kako?« je vzkliknil Vinko.

»Sprejmi knezov predlog!« je povsem mirno rekel Landec.

»Da se poročim z njegovo hčerjo?« je osuplo vprašal Vinko.

»Da, da se poročiš z Ranoo,« je pritrdil Landec.

»To mi svetuje ti. Jeanin brat? Brat moje zaročenke? Naj to pomeni, da si sklenil razdreti najino zaroko?« je rekel Vinko in postal čedalje bolj osupel.

»Nikakor,« je hlastno dejal Paul. »Tvoja zaroka z Jeane more ostati pri tem neprizadeta. Mogoči so mnogi zelo preprosti izhodi.«

»Jaz jih ne poznam,« je rekel Vinko. »Če sprejemem knezov predlog in se poročim z njegovo hčerjo, se vendar ne morem več poročiti z Jeane.«

»O sveta preproščina!« je vzkliknil Landec. »Menil sem, da si bistrejši. Eden izmed preprostih izhodov je na primer tale: sprejmeš predlog in se poročiš. Kako se bosta poročila? Po veljavnem obredu se tu ne moreta. Verjetno je, da vaju bo poročil sam knez po starem malgaškem obredu. Jurist si in veš, da taka zveza ne more biti veljavna pred nobeno oblastjo. Menda

42

je napravil nekaj korakov po sobi, da bi zbral misli in besede, se nato ustavil pred dekletom in dejal:

»Odpovedati se moram nagradi in nemudoma odpotovati...«

»Si ponorel?« je vzkliknila Jeane razburjeno. »Čemu smo potem pretrpeli sto muk in potrošili toliko časa in denarja, da smo prišli sem?«

»Mislim, da boš sodila drugače, če ti povem, da ima knez hčer in hoče, da se z njo poročim,« je povedal Vinko brez uvida. »Z njo vred mi ponuja vse svoje premoženje, ki mi ga je pravkar pokazal in je res kneževsko.«

»Saj to je kakor v pravljici iz tisoč in ene noči,« je vzkliknila Jeane in se zvonko nasmejala.

»Ti se temu smeješ?« se je začudil Vinko. »Meni je do joka.«

»Zaradi česa? Zaradi knezove mlade hčerke?« je rekla Jeane in se še bolj zasmejala.

»Mar res še vedno ne razumeš, kako obupen je moj položaj po tej ponudbi?« je dejal Vinko in postal nejevoljen sprčo dekletovega vedenja. »Če odklonim knezovo hčer, izgubim bogastvo, če jo sprejemem, izgubim tebe. Toda motiš se, če misliš, da bi bil zaradi bogastva pripravljen izdati svojo ljubezen do tebe in snesti dano ti besedo, da se s teboj poročim. Samo te mi svetuj, kako naj storim, da ne užalim kneza, ki je z menoj tako očetovsko dober!«

»In hčerke, ki je nedvomno prav tako dobra in ljubezniva,« je rekla Jeane, ki se še zmerom ni nehala smejati. »Iz tvojega govorjenja sklepam, da sočustvuješ z njo.«

»Jeane!« je vzkliknil Vinko do kraja razburjen. »Kako moreš tako govoriti? S kakšno pravico natočuješ mojo ljubezen do tebe in mi podtikaš nečedne misli? Sem ti s čimerkoli dal povod za take misli? In kaj mi je končno mar knežna: Me morda ljubi? Le enkrat samkrat me je videla za nekaj trenutkov. Njej gotovo ni do mene. Morda niti ne ve, kakšni nameni se mešajo po očetovi glavi. Vse skupaj je več kot noro, noro, razumeš?«

»Ne,« je dejala Jeane in se nehala smejati. »Govoriva pametno! Prav nič nisem ljubosumna in kar sem ti rekla, sem rekla v šali. Razumem tudi tvojo zadrego. Vedi pa, da te ne smejo zbegati čustvenosti. Nas morajo zanimati samo dragocenosti. Dobiti jih moramo tako ali tako, in če je mogoče vse, kar jih skriva ta kraj. Ti si jih videl, praviš? Kje jih knez hrani? V stanovanju?«

»Kako si zamišljaš ta, tako ali tako?« in vprašal Vinko in pozorno opazoval njen obraz, ki se mu je zdel povsem tuj. »Naj-kneza okrademo?«

»Nisem govorila o tatvini,« je rekla Jeane z umirjenejšim glasom. »Zelega bi le vedeti, kje hrani knez svoje dragocenosti.«

»V zakladnici pod svetiščem,« je povedal Vinko. »Vanjo vodi pot skozi skrivna vrata v kipu pozlačenega božanstva, ki jih je mogoče odpreti samo s pritiskom na ornament pod poprsem. Na enak način se odpirajo ostala vrata na notranjih hodnikih. Do zakladnice ni težko priti. Zakaj si želela, da ti to povem?«

44

se pa tudi ne misliš resno vezati za vse življenje z žensko tuje ga plemena. Skratka, če pristaneš na to poroko, ostaneš pravno dalje neporočen, pridobiš pa si knezovo premoženje. To ti ostane, ženske se pa ob najugodnejši priložnosti iznebiš in se poročiš z Jeane.«

Vinko je spočetka mirno poslušal Paulovo razlaganje, proti koncu pa je v njem vse vrelo, da je nazadnje do kraja razburjen iz sebe:

»Nehaj! Nehaj! Nehaj! To bi bila najpoglejša sleparija, kar si jih je mogoče zamisliti. Tega ne bom storil.«

»Sleparija ali ne sleparija,« je mirno dejal Landec. »Resnica je, da so zgrešili take stvari v eksotičnih deželah z eksotičnimi ženskami prav mnogi in tudi odlični evropski gospodje. Nekateri prištevajo zgodovina celo med vsbje znamenitnike. In če so mogli storiti tako oni, zakaj ne bi mogel ti, ki menda ne pričakuješ, da te bo zgodovina kdaj vtaknila med svoje posebno častivredne osebnosti. Če Jeane res ljubiš, si ne boš dolgo premišljal. S tem ji boš zagotovil lepo in neskrbno bodočnost. Trgovec sem, zato gledam na stvar z njene snovne strani.«

»Če trguješ po takih načelih, nisi trgovec,« je s težko kročeno jezo rekel Vinko. »Samo človek, ki pozna le živalski pohlep po tvarni koristi in ni v njem najmanjše iskrice plemenitosti in poštenja, bi mogel sprejeti tvoj nasvet. Jaz to nisem.«

»Prestopaš meje dostojnosti,« je dejal Landec, »in zameril bi ti, če ne bi bil še tako mlad in neizkušen in vrhu vsega še nagle jeze, kakor si zdaj pokazal. Toda ogorčenje in jeza nista dobro orožje. Misli hladno! Ni bil to edini izhod in edini predlog, ki ti ga moram staviti. Sezimo torej po čem drugem!«

Prekinila ga je Jeane, ki je tisti hip stopila v sobo, obstala med Paulom in Vinkom in gledala zdaj prvega, zdaj drugega.

»Tvoj zaročenec se vznemirja zaradi mojega predloga, naj se le navidezno poroči s knežno,« je rekel Paul in v njegovem glasu je bil rahel prizvok posmehljivosti.

»Tako?« se je začudila Jeane. »Meni se zdi prav pameten in sprejemljiv, in če se mu ne upiram jaz, tvoja zaročenka, se mu tudi ti ne bi smel. Preveč si obziren do drugih, povsem tujih ljudi, ki ti niso v nobenem sorodstvu, in to v trenutku, ko gre za zgraditev trdnih temeljev najine skupne sreče.«

»Ves čas si mi pripovedovala,« je rekel Vinko zagrenjeno, »da ti zadostuje le moja ljubezen in bi šla z menoj križem svet tudi če bi si morala s svojimi rokami služiti vsakdanji kruh. Mimo tega si trdila, da si sama dovolj bogata.«

»Ne tako, da moje dotne ne bi mogla zapraviti,« je odgovorila Jeane.

»Preveč je lahko samo revščina, bogastva nikoli,« se je vmešal Paul.

»Ni ti torej dovolj samo mirno, urejeno življenje, hoče se ti razkošja. Hvala, da mi je naključje tako razločno pokazalo to tvojo drugo stran. Odločila si se torej zame zato, ker si računala z bogastvom kneza Irena Ravačeva. Zaradi njega bi me hotela napraviti zdaj celo za izdajalskega sleparja in zločinca. To ne bom postal, pa če se zaradi tega podere ves svet in razdereš zaroko z menoj.«

SEDANES
NAROCITE

CELJSKI
TEDNIK

STRAN
19. 5. 1965 - št. 11

9

KONEC PUSTOLOVŠČIN

Budnost organov varnosti je prekinila nepoštenu dejavnost mladoletniške skupine, ki jo je vodil JANEZ PREMŽL. Neverjeten primer mladoletniške fantazije, ki jo je pri njih gojil in vzpodbujal, in ki je našla epilogo za zapahi. Vlamjali so v razne objekte, da bi nakradli denar, s katerim bi nato pobegnili v inozemstvo - ali po njihovem v - INDIJO KOROMANDIJO DIVJEGA ZAPADA, v svet, poln doživetij, avtomobilov in filmskih lepotic.

Vsa šestorica mladih je bila za delo sposobna. Nekateri med njimi so bili zaposleni, vendar so v kratkem času delo zapustili ter začeli posedati po celjskih lokalih, razpravljati in sanjariti o tem, kako bi najlažje prišli do — denarja. Samo denar. To je bila glavna tema razgovorov, saj so menili da je denar vse. Ker jim delo ni bilo, so začeli kovati načrte, da bi se okoriščali s tujim denarjem. Prvi je bil kmečki sin F. D., ki je letos februarja ukradel poslovojni trgovskega podjetja Resevna 360 tisoč dinarjev. V istem obdobju je L. V. okradel svojo oskrbnico. Vlomil je v njeno stanovanje ter ji odnesel 60 tisoč dinarjev. Kmalu za tem je še enkrat vlomil in ji odnesel 80 tisoč dinarjev. Za

ukraden denar so se napili, tako da je L. V. zaradi pijanosti padel v nezavest in so ga morali v neki kleti z vodo spravljati k zavesti.

Z ukradenim denarjem sta se dva iz omenjene skupine odpravila v Ljubljano, da bi nato ilegalno prekoračila jugoslovansko-italijansko mejo. V Ljubljani sta si premislila in se vrnila v Celje po ostale. Ker se jim je zdelo, da imajo premalo denarja, so pripravili načrt za vлом v banko. Vedeli so, da so jim varnostni organi na sledi, zato sta se D. D. in V. P. zatekla v Bezovje k Čudnu, ki ju je skrnil.

Med pripravami za vлом so si razdelili vloge. Ker L. V. ni uspel odkriti alarmni zvonec, so vлом v banko opustili. Napad na čistilko so

preložili. Janez Premžl, kot duhovni vodja skupine in nekdanji delavec celjske cinkarne, se je spomnil, da ima skladišnik potrošniškega materiala v Cinkarni shranjen denar vzajemne pomoči, zato je predlagal, da vlomijo v skladišče in ukradejo denar. Minuli ponedeljek ponoči so vdrli v skladišče in ostali praznih rok. Premžl ni vedel, da skladišnik kot vesten delavec čez noč ne pušča denarja v skladišču.

Sedaj so se smejeje spravili na »delo«. Zvedeli so za denar v Avtoservisu. Ta denar bi naj pospravili mimogrede, nato odšli v hotel Evropa, prisilili vratarja, da bi jim dal ključ od pisarne in še tam pobrali dnevni izkupiček. Akcije so pripravljali z vsjo resnostjo, kot so resno gledali filme s podobno tematiko.

V poznih nočnih urah se je sku-

pina odpravila pred Avtoservis, postavila straže in si razdelila delo. Do tu je šlo vse v redu. Toda nenadoma so se vznemirili. Točneje — vznemirile so jih neke osebe. Nenadni klici in tekanja so se odvijala z filmsko hitrostjo. Organi varnosti so jih poskušali vse naenkrta ujeti, vendar jim ni uspelo. Nekaterim je uspelo v temi uiti. Začel se je lov po praznih ulicah mesta. Zjutraj so bili ptički zopet skupaj — za zapahi. Vsi razen vodje JANEZA PREMŽLA, ki se še neke skrivaja. Beži pred roko pravice in pred sabo. Vendar so mu varnostni organi že na sledi.

Epilog dejavnosti omenjene skupine bo dalo sodišče. Organom varnosti gre za sluga, da se stvari niso odvijale drugače, da ni našlo še več škoda, da niso bile ogrožene delovne osebe, kot so vratar v hotelu in snažilka v banki, ki so jih hoteli napasti in za kar nihče ne more vedeti, kako bi se končalo. Varnostnim organom gre tudi za sluga, da so prestregli šest mladih zaradi slabih družinskih razmer zavoženih življenj, ki se bodo lahko, ker so mladi, zdravi in močni, znova vključili v družbo, če si bodo s poštenim delom, ki so ga opustili, znali pridobiti zopet zaupanje.

Ob eksploziji dveh parnih kotlov v Sevnici

Kdo je, ali kdo bo kriv?

V SEVNISKEM PODJETJU »MIZARSKA PRODUKTIVNA ZADRUGA« STA EKSPLODIRALA PARNA KOTLA. EKSPLOZIJA JE UNICILA STREHO IN ZIDOVJE KOTLARNE, DVA TRIKO-KOTLA IN VSE TOPLOVODNE TER ELEKTRIČNE INSTALACIJE. PO Približni OCENITVI ZNASA ŠKODA OD 25 DO 30 MILIJONOV DINARJEV. V TO OCENITEV NI VSTETA ŠKODA PROIZVODNEGA ZASTOJA, KI BO BREZ DVOMA VELIKA.

Minulo nedeljo, malo pred osmo uro zvečer, sta v »Mizarški produktivni zadrugi Sevnica« v kotlarni eksplozirala parna kotla. Do eksplozije je najbrž prišlo zaradi premočnega kurjenja kotlov in pa zaradi neustreznih varnostnih naprav, ki so v kritičnem trenutku odpovedale. Tistega dne sta bila kurjena samo dva kotla. Po trditvah kurjača, ki je nastopil službo ob osemnajsti uri, baje iz varnostnih naprav ni bilo razvidno, da bi karkoli kazalo na katastrofo. On sam ni več nalagal pod kotel, ker je njegov predhodnik močno naložil.

Danes, pred analizo in preiskavo strokovne komisije, bi bilo težko reči, kdo je kriv za to ogromno gospodarsko škodo, ki se je k sreči končala brez smrtnih žrtev, ker je bil kurjač v usodnem trenutku približno dvajset metrov oddaljen od kotlarne. Bil je z ženo, ki mu je prinesla večerjo.

Prve preiskave kažejo, da je bil delni vzrok za katastrofo izklop dodatne črpalke, ki potiska vodo v dve tretjini delovnih prostorov podjetja. Črpalke je kurjač zaradi štednje izklopil. Zaradi tega se je voda, ki je krožila po manjši ohlajevalni površini, vračala v kotel še vroča. Kotel je bil premočno kurjen, zato se je voda hitreje segrevala. Tudi to ne bi bilo usodno, če bi varnostne naprave v redu delovale. Ob kotlih so bili trije varnostni ventili, ki so po poznejših preizkusih pokazali da delujejo šele po mnogo večji obremenitvi, kot je dovoljena za varnost kotlov. Poleg tega je izvajalec inštalacijskih naprav (Klima, Celje) vgradil še dodatni varnostni ventil, ki je

deloval na principu elektromagnetnega vključevanja, ki pa zaradi nepravilnega delovanja kondenzne posode ni pravilno deloval, temveč je že po pritisku treh atmosfer vključeval cirkulacijo vode po grelnih napravah in s tem motil obtok vode. Zato ga je podjetje mizarstvo odstranilo in zamenjalo z navadnim ventilom.

Verjetni vzroki, ki smo jih nanizali, so povzročili ogromno materialno škodo. Rezultati strokovne komisije bodo pokazali, kdo je kriv. Kljub temu bi kazalo, da bi izvajalec inštalacijskih naprav občasno kontroliral naprave, če še pravilno delujejo, da bi se izognili podobnim nesrečam.

Hrabrost mladih se pogosto izoblikuje, kot nazorno prikazuje posnetek, v nevarno igro, ki se konča v bolnici ali kje drugje. Nato iščemo krivca med vozniki. (Foto: J. Poljanšek)

7 SALON Dore Grün

Daisy mu je s pestmi mahala pred obrazom. Takrat se mu je posvetilo, kako jo bo pomiril. Bilo mu je sicer neprijetno, pa vendar — bila je to edina pot. Hitro, kakor mačka, jo je udaril v obraz. Daisy je razprla oči. Agent se je prestrašil, vendar brez potrebe. Daisy se je vrgla na stol in zajokala. Govorila je o človeški nevarnosti, o hinavcih, ki tepejo njo, prestrašeno in osamljeno žensko, itd. Thomas je sedel poleg nje, tolažil jo je, zvečer pa je še enkrat pregledal in uredil njeno stanovanje.

Takoj nato je agent odpotoval v New York, da bi gospoda Osakija obvestil o Dorinem neuspahu. Čez nekaj dni se je spet vrnil v Washington, vendar ni prišel sem. Bil je v družbi še nekoliko agentov, ki so začeli paziti na vsak sekretarjev korak. Eden od njih je odšel celo v pomorski urad, se predstavil kot sin nekega lastnika rudnika iz južnih držav ter želel s sekretarjem zaupno govoriti o stvari. Ko je vstopil, je ob sekretarju sedela mlada stenodaktilografka, ki je takoj, ko je agent vstopil, pisarno zapustila. Bila je to zelo mlada in gibčna deklica in agent ni mogel odvrti oči od njenih nog, ki so mu zaplesale pred očmi, ko je odfrfotala iz sobe. To je bilo pravzaprav vse, kar je agenta zanimalo. Zato je v razgovoru s sekretarjem pohitel. Dejal je samo to, da njegov oče priporoča, naj bi zadevo japonskih delavcev čim prej rešili in da je v ta namen poslal ček za pet sto dolarjev kot svoj prispevek.

Agent je bil človek, ki je dobro vedel, kaj dela. Ves čas je mislil na lepo tajnico. Kako koristno bi lahko bilo, če bi jo pridobil za svoje namene! Bil je prepričan, da to niti ne bo težko, če bodo le odkrili, kakšne so dekletove neizpolnjene želje.

Tako so torej začeli dekleta zasledovati. Thomas je prav hitro zvedel kdo je, kaj dela, za kaj se zanima, skratka, obveščen je bil o vseh njenih velikih in malih doživetjih. Pravzaprav ni bila nič posebnega. Bila je samo ena izmed mnogih

mladih deklet, ki imajo rade lepe obleke in nakit. O čem globljem, pomembnejšem pa ni skoraj nikoli premišljevala.

In tako se je zgodilo, da je Betty — tako je bilo mlademu dekletu ime — doživela nekega dne nekaj prav posebnega. V pisarni jo je nekega dne obiskal sin lastnika rudnikov, ki ga je že spoznala. Spregovorila sta nekaj besed, nato nekaj stavkov, končno pa sta se dogovorila za sestanek. Agent je posebej za to priložnost kupil avtomobil in povabil Betty, da bi ga skupaj preizkusila. Dekle je ustreglo njegovim željam, in s tem pravzaprav zapečatilo svojo usodo. Nekaj dni za tem ji je agent podaril novo ogrinjalo, ki sta ga kupila v salonu »Dore Grün«. Res je, da je bilo zelo drago, vendar ga je gentleman kupil brez obotavljanja. Dora Grün jima je ponudila tudi novo obleko, ki so jo nalašč za njen salon poslali iz Pariza. Za Betty bi jo morali nekoliko prerinati, je dejala ljubezniva lastnica, in če ji je tako po volji — naj jo pride jutri pometit. Ko se je Betty naslednji dan oglasila v salonu, jo je sprejela Dora Grün, pomagala ji je obleči obleko in nato vsa presenečena in raznežena izjavila, kako zelo da jo spominja na njeno mlajšo sestro. Tako je vse steklo po poti; ki so jo določili gospodje Osaki in njegovi agenti. Dora Grün in mlada stenodaktilografka sta se kmalu spoprijateljili — predvsem zato, ker je Betty od ljubeznive lastnice salona dobila veliko lepih stvari...

Kot vsa dekleta njenih let je tudi Betty imela prijatelja. Bil je to zelo lep fant, vendar je bila lepota tudi vse, s čimer se je lahko postavljala. Agenti so kaj kmalu ugotovili, da je lenuh in ničvrednež, ki živi na račun svoje matere, siromašne upokojenke. Tako niti ni bilo čudno, če se je Betty večkrat pritoževala čez svojega prijatelja; nikdar ni imel denarja — ne zase, kaj šele zanjo. Dora pa je bila tako »dobregera srca! Ponudila je, da bi svoji ljubi prijateljici prav rada posodila nekaj denarja in ker je bila Betty prepričana, da ne bo denarja nikdar zahtevala nazaj, je to ponudbo sprejela kot izraz velikega prijateljstva. Nekega večera, ko sta tako brezskrbno kramljali v Dorinem stanovanju, ki ga je Thomas zaman tako lepo uredil, je Daisy začela zelo previdno govoriti o različnih možnostih zaslужka. Življenje je tako težko, ljudje pa tako kruti in neusmiljeni, da se človek res ne more na nikogar zanesiti!

ZRTVE PROMETA

SPREVEDNIK VOZIL AVTOBUS

V Ljubnem je v jutranjih urah sprevednik avtobusa LJ 42-26 ALOJZ ERMENC, doma iz Tera pri Ljubnem spravil v pogon stroj avtobusa v času, ko ni bilo voznika. Ker mu to ni uspelo, je sprostil zavore, zaradi česar se je začelo vozilo pomikati, nato pa drveti po klancu navzdol. ERMENC ni več upravljanja, zato vozila ni znal ustaviti. Avtobus, poln potnikov je zavozil v stanovanjsko hišo, nato pa zavil v levo ograjo pred mostom čez Savinjo. Škoda na vozilu je za 200 tisoč, telesnih poškodb pa k sreči ni bilo. Omenjeni primer nazorno kaže na neodgovornost in smelost ljudi, ki se ne zavedajo svojega poslanstva ter ob tem izpostavljajo in ogrožajo varnost potnikov.

ZARADI VELIKE HITROSTI TRČILA

Na križišču Vodnikove in Stanetove ulice v Celju sta trčila motorist IVAN LIPOVSEK iz Celja in voznik tovornega vozila ZORAN KLEMEN iz Hrastnika. Nesreča se je pripetila, ko je voznik tovornjaka LJ 193-56 vozil po Stanetovi ulici in nadaljeval vožnjo po delu ulice proti Ljudskemu magazinu, ki je zaprta za ves promet. Po Vodnikovi ulici je takrat pripeljal motorist, ki zaradi prevelike hitrosti ni mogel preprečiti trčenja. Ob nesreči ni bil nihče telesno poškodovan.

V VZVRATNI VOZNIJ ZAPELJAL V JAREK

Voznik osebne avtomobila CE 57-52 VASILIJ TRATNIK iz Štor je zapeljal v vzvratni vožnji v jasek, kjer vodijo stopnice v glasbeni dom Franceta Prešerna v Ulici XIV. divizije v Celju. Vozilo je ob tem prevrnilo na bok v en meter globok jasek. Na vozilu je nastalo za 100 tisoč dinarjev škoda.

PO POPIVANJU V SMRT

Minuli teden se je v večernih urah pripetila na cesti II. reda med Radecami in Sevnico težka prometna nesreča. Trindvajsetletni motorist FRANC LEKSE, doma z Brezovske gore pri Krškem, in njegov prijatelj VILJEM STARC sta tega dne popivala po raznih gostilnah in se okrog sedme ure z motorjem odpravila domov. Med vožnjo je Lakše zapeljal v blagovni zavoj s ceste v sadovnjak, po njem vozil še štirideset metrov in se nato zalezel v drevo. Motorist je bil takoj prepeljan v radeško ambulanto, od tam pa v celjsko bolnišnico, vendar je zaradi poškodb že med prevozom umrl. Sopotnik Starc je bil med nesrečo lažje poškodovan in iskal zdravniške pomoči.

MED PREHITEVANJEM PODRL OTROKA

Na cesti prvega reda v Verpetah pri Frankolovem je voznik avtociisterne KP 80-04 s prikolico 14-69 KP VINKO LEBAN iz Nove Gorice prehiteval skupino otrok, pri čemer je prikolica zadela osemletno ANICO BREZLAN iz Lindeka. Deklica je utrpela pretres možganov ter zlom ključnice. Prepeljana je bila v celjsko bolnišnico. Voznik nesreče ni opazil in je nadaljeval vožnjo proti Mariboru. O nesreči ga je obvestil šole voznik osebne avtomobila, ki je pripeljal za njim.

TRČILA OB SREČANJU

Voznik osebne avtomobila LJ 222-89 IVAN KOROSEC in voznik drugega osebne avtomobila CE 24-60 FRANC FAJDIKA sta na cesti tretjega reda med Štorami in Svetinjo pri srečavanju trčila. Na obeh vozilih je za 170 tisoč dinarjev materialne škoda. Pri nesreči ni bil nihče telesno poškodovan.

ZADEL PESCA

Na cesti drugega reda v naselju Črnova pri Velenju je voznik osebne avtomobila EDWARD LAZNIK, doma iz Velenja med prehitevanjem zadel pesca BRANKA STVARNIKA iz Laz. Pesec se je lažje telesno poškodoval, na vozilu pa je nastalo za 50 tisoč dinarjev materialne škoda.

ZAPELJAL S CESTISCA V JAREK

V vasi Smarjeta pri Celju se je pripetila prometna nesreča na cesti prvega reda, ko je voznik osebne avtomobila CE 67-04 FRANC MAVEC iz Celja iz neznanega vzroka zapeljal s cestisca v jarek. Voznik je utrpel ob nesreči odrgnine po obrazu, vendar ni iskal zdravniške pomoči. Ker je kazal znake vinjenosti, so mu preprečili nadaljevanje vožnje in odvzeli kri. Na vozilu je 20 tisoč dinarjev škoda.

ZAVOZIL S CESTISCA

Na križišču cest drugega reda v Catežni pri gostini Budič je voznik osebne avtomobila NM 17-73 ANDREJ KOVAČIČ iz Drmelj na Bizeljskem zaradi prevelike hitrosti zavozil s cestisca in se prevrnil najprej na desni, nato pa še na levi bok in ostal na kolesih. Voznik je imel srečo in se ni poškodoval, na vozilu pa je za 350 tisoč dinarjev škoda.

NEZGODE

Silvestru Hojsaku iz Spodnjih Grušovelj pri Sempturu je pri delu padel na nogo hiod in mu jo zlomil. Mihael Ograjšek iz Lap pri Sempturu si je pri padcu zlomil nogo. Dveletni Stefan Mihael iz Klanca pri Dobri je stadel po štedilniku in si poškodoval glavo. Emilija Pritekel iz Trnovelj je padla in si poškodovala glavo in nogo.

TEZKA DELOVNA NEZGODA

Na delovišču novih obratov radeške papirnice je med delom petindvajsetletni STEFAN ZVONAREK omahnil v globino in se tako težko poškodoval, da je v celjski bolnišnici zaradi poškodb umrl. Nesreča se je pripetila zaradi nepravilnosti, ker je stopil na nepritrjeno desko. Omenjeni delavec je namreč polagal deske na zidarskem odru, pri tem pa pozabil, da ni vseh desk pritrdil. Padel je deset metrov globoko.

GLAVA NAPRODAJ

XI.
Po pripovedovanju Jožeta
Jeršeta piše Drago Hribar

Pot v domovino je bila še dolga. Jeršeta so čakali še dolgi meseci zaporov, v katerih se je znašla ista pisana družina, kot v legiji, le da v miniaturi. Čas so zapravljali s kvartanjem; toda izmenjava kart je bila še vedno boljša od »izmenjave« krogel na bojišču.

Iz Ismailije so jih čez čas premestili v Canatrijo, v staro zgradbo z zelo debelimi zidovi. Tu so prvokrat skušali priti v stik z zunanjim svetom in najti možnost za povratek v domovino. Seveda pa ni bilo vse tako preprosto. Jerše ni imel razen fotografij, ki mu jih je uspelo rešiti, nikakšnih dokumentov. S posredovanjem nekega grškega državljanca, prav tako zapornika, se je posrečilo spraviti stvar v tek. Po sedmih mesecih arestantskega življenja se je tako Jože Jerše 1955. leta v Aleksandriji vkrcal na »Makedonijo«. To je bil za Jeršeta pomemben dogodek. Toliko bolj, ker se je zavedel, da je nesmiselne avanture konec. Njegova glava je bila sicer resda na prodaj, a prodal je vendarle ni. Dokaz za to je bil tudi v tem, da je stopil na ladjo v kratkih hlačah, nizkih čevljih in majici, ki mu jo je v zaporu nekdo velikodušno podaril. Torej je prišel iz tujske legije tako rekoč gol. Tistih skoraj milijon dinarjev (preračunano iz frankov) in prtljaga bi mu zdaj sicer prišla prav, toda na svetu so tudi še dobri ljudje, ki razumejo stisko človeka in mu skušajo pomagati. V tem prime-

— Mama, je zaklical Jerše.
— Gospod, vi ste pa najbrž zašli! je rekla.
— Ne, mama. Jaz sem, tvoj sin!
— Moj sin? se je začudila.
— Moj sin je brez roke in noge. Moj sin je slep!
Jeršetovi starši so namreč pred časom dobili iz legije sporočilo, da je bil njihov sin težko ranjen. Hkrati je komandantura njegove enote hotela vedeti, ali jim naj pošljejo tudi takšnega invalida ali ne. Oče je odgovoril, da želi sina, kakršenkoli že je. Potem sta oba živela v tem prepričanju, da je njun sin pohabljenec.

Mati tudi zdaj ni mogla verjeti v nasprotno. Nezaupljivo je ogledovala prišleca, nato pa, ko jo je ta še vedno prepričeval, da je njen sin, poklicala očeta.

Oče je obstal.
— Me vidiš? je rekel.
— Seveda te vidim!
— Pa imaš roke in noge?
— Seveda jih imam!

Nato sta si padla v objem. Veselje je bilo nepopisno, a hkrati zadržano, kajti v starših je pretrdo živela podoba o sinu invalidu.

Novica o Jeršetovi vrnitvi iz tujske legije se je hitro raznesla po vasi. Kmalu je bila hiša polna vaščanov, ki so prišli, da bi videli legionarja, takšnega, kakršen naj bi bil po tistem sporočilu. Bili pa so prijetno presenečeni.

Jerše je bil sicer telesno popolnoma zdrav, zato pa je v svoji notranjosti začutil bolečine; bolečine, ki jih je prizadejal staršem. Postalo mu je žal tistih treh tako brezplodno zapravljenih let, žal življenja, ki ga je žrtvoval, ne da bi sam vedel čemu in zakaj. Kajti tisti čas bi si mogel doma ustvariti dosti boljše eksistenco in mu ne bi bilo treba misliti na legijo. Toda odslej ne bo mislil nanjo nikoli več.

KONEC

»Slovenski oddelek« tujske legije; prvi z leve v ozadju Jerše

ru je bil to kapitan ladje. Jeršetu (kakor seveda ostalim) je najprej priskrbel obleko, kasneje, ko je ladja pristala v Lataki, pa še čevlje in plašče. Potem je bilo za trenutek vse pozabljeno. Zazdelo se jim je, da so zopet normalni ljudje, potniki, čeprav brez plačanih vozovnic.

V Puli so se izkrcali, nato pa, ko je bil opravljen ustrezen postopek, se odpeljali proti Ljubljani. Tu Jeršeta niso zadrževali dolgo, vsega komaj dva, tri dni. Odpeljal se je proti Celju in nato do Smartnega ob Paki, kjer se je pričel še njegov zadnji pohod.

V Smartnem ob Paki mu je namreč pred nosom odpeljal zadnji avtobus. Ker ni imel ne znanec ne kakšne druge možnosti, da bi kje prespal, se je odločil, da bo šel do Bočne peči. V Mozirju je bila tisti dan veselica. Jerše je srečal nekega domačina, ki bi mu bil sicer lahko posodil denar, vendar ga je bilo sram, da bi mu zanj rekel. Nadaljeval je pot in ob pol petih zjutraj prišel zopet do domače hiše. Odprl je vrata. Ko je mati zaslišala, da nekdo hodi po kuhinji je vstala.

ŽENA DOM DRUŽINA — ŽENA DOM DRUŽINA

DRAGE TOVARIŠICE!

Vidite — po nekaj mesecih molka smo si le spet priborile nekaj prostora za naše pomenke o ženi, domu in družini. Res je sicer, da so nam centimetri skopo odmerjeni, pa vendar — priložnost za klepet je tu. V vsaki številki se bomo o čem pomenile — danes o modi, prihodnjič pa morda o gospodinjskih potrebščinah, pa o vzgoji trmastega otroka in podobno. Vsega naenkrat ne bomo mogle zmašiti v ta okvir, toda ko bo za nami nekaj števil, bo morda v njih le našla vsaka kaj tudi zase.

Vabimo vas k sodelovanju. Predvsem nam bodo dobrodošli vaši gospodinjski nasveti, prav tako tudi mnenja in želje o tem, kako naj bi rubriko za ženo, dom in družino uredili tako, da boste z njo kar najbolj zadovoljni. Vsak objavljen nasvet bomo seveda primerno honorirali.

Do prihodnjega tedna — lepo pozdravljeni!

Iva

IVERI

Kdo je bolj human: zdravnik, ki živi od pacientove bolezni ali uslužbenec socialnega zavarovanja, ki živi od njegovega zdravja?

— 0 —

Ce pomoliš človeku prst, te zgrabi za celo roko. To velja le za moške; če ga namreč pomoliš ženski, natakne nanj poročni prstan.

— 0 —

Včasih so hlače nosili le moški, danes jih nosijo moški in ženske. Nekoč so skoraj vsi nosili moški, medtem ko jih danes nosijo samo ženske.

— 0 —

Eden bistvenih razločkov med zdravnikom in živinozdravnikom je, da prvemu pacienti umrejo, drugemu pa poginejo.

— 0 —

Da število nepismenih upada, je videti po tem; nekoč so starejši ljudje prosili miloščine, medtem ko danes napišejo prošnjo za pokojnino.

KAKO DOLGO ŠE TAKO?

Veliko je že bilo napisanega o prodaji kruha v pekarnah, kjer prodajalka deli kruh in sprejema hkrati tudi denar. Toda stvari se še niso spremenile.

Tudi v samopostrežnih trgovinah ni nič boljše. Kupci si sami zbirajo kruh, ga otipavajo po mili volji, celo režejo si ga sami.

Svetujem, da bi morda delil v samopostrežni trgovini kruh poseben uslužbenec, tako da ne bi bilo nobene nevarnosti okužbe.

Anica Tovornik
Mariborska 28 — Celje

Pripis uredništva

Se najboljša rešitev pa bi bila verjetno ta, da bi štruce kruha, polovičke in četrtinke zavijali v tanko polivinilasto vrečko.

POMLAD V NAŠI OMARI IN DENARNICI

Ob prvih toplih sončnih žarkih in ob pogledu na nežno pomladno cvetje nas je že zamikalo, da bi odložili težke zimske plašče, tople šale in krzneni pokrivala. Ko pa smo se ustavile pred omaro, se nas je polotila slaba volja. Zazdelo se nam je, da pomladanski plašč, ki smo ga ukrojile pred dvema sezo-

Eden izmed plaščev, kakršnega predlagajo modni kreatorji za letošnjo pomlad

nama ni več tak kot bi moral biti. Nikar se ne prepustite slabi volji — ko ga boste prvič oblekli in šli z njim na sonce, se vam bo zazdel kot nov. Če pa bi ga le radi nekoliko »osvežili«, mu na primer zamenjajte gumbe, našijte žametn ovratnik in manšete, skrajšajte rokave itd. Okrog vratu si zavežite živopisano ruto ali šal — to je namreč modni dodatek, ki je ne samo lep, temveč letos tudi moden.

Ze meseci so minili od takrat, ko so se v slovitih italijanskih in pariških hišah modni kreatorji predstavili z modeli za letošnjo pomlad. Zdaj je končno prišel čas, ko jim lahko prisluhnemo. Lahko rečemo, da je letošnja pomladanska moda mladostna, živahna in — praktična. Nekoliko smo slabe volje sicer zaradi tega, ker je naklonjena izključno »mršavam« (smo zlobne, kaj?) ženskam. Krila namreč niso več tako ozka — zalikane gube nimajo povsod besed. No, k sreči je lahko obleka moderna tudi takrat, če osvojimo samo osnovno linijo. In če bomo v obleko princes kroja, ki je močnejšim ženam prišel kot nalašč, všile eno, ali dve zalikani gubi, bo obleka še zmeraj moderna, mi pa se bomo v njej moderno počutili. Ovratniki so različni — majhni in veliki — plašči nakazujejo linijo pasu, poslednja novost pa so tudi pasovi iz perla — na oblekah seveda. Če ste spretnih rok, skvačkajte si rokave k eni svojih poletnih oblek in če je vrez ovratnika, dodajte še tega v istem vzorcu.

Torbice so se letos sprle s praktičnostjo in so čedalje manjših oblik. V naših trgovinah boste našli nekaj zelo lepih — o ceni pa raje molčimo. Čevlji so spremenili svojo koničavost in so udobni in če smo odkriti tudi lepi. Konice so zaokrožene, pete pa širše in nižje. Počasi se bomo verjetno le ogrele zanje, zlasti še, ko nas v njih ne bodo mučila kurja očesa.

ZIMA JE ZA NAMI

Cez zimo so se obleke, spravljene v omarah, navzele zaduhlega vonja. Kako pa bomo pregnali?

Obleke bomo pošteno prezračili, nato pa zdrgnili z razredčenim salmiakom.

Da pa bomo v bodoče zaduhlosti preprečili dostop v naše omare, bomo položili med volnene izdelke sveže lesno oglje.

*

Predno odpravimo krzneni garderobo k poletnemu počitku jo očistimo takole:

Belo krzno čistimo s krompirjevo moko. Močno segreto stresemo po dlakah, zdrgnemo, nato krzno stepemo. Če je treba, postopek ponovimo, dokler krzno ne dobi spet svoje sveže barve. Temno krzno, pa lahko čistimo s segretim peskom ali pa z žagovino. Dolge dlake dobro stepemo, ali jih počesemo s kovinastim glavnikom. Mokrega krzna ne sušimo na peči. Koža namreč na toploti trdi, dlake pa se začno lomiti.

Po čiščenju krzno s krpo nalahno zbršemo v smeri vlaken, nato pa ga zgladimo s krtačo.

*

Zerjavica nam je padla na linolej. Mu bomo znali sami zaceliti rano? Poskusimo!

Vzemimo 10 odstotno raztopino acetylceluloze v acetonu in jo zmešamo s tolikšno količino lesne moke, da dobimo gosto kašo. S to kašo napolnimo luknjo v linoleju, po površini pa zgladimo z nožem. Tej kaši lahko takoj dodamo tudi ustrezno barvo linoleja. Ko se masa posuši, zdrgnimo zakrpano mesto s steklenim papirjem.

*

Katera gospodinja si ne želi imeti lepega belega perila? Jajčne lupine, ki jih je zdaj dovolj nam bodo pripomogle k temu. Damo jih v laneno vrečko in dodamo vodi za pranje.

piseta.
IKOVIC
KLANČNIK

BOJ NA KAČJEKU

riste.
PETER
KRIVEC

2. 14. junija so se borci VDV s komandantom Zmagom-Lojzom Zupančičem ustavili pri Plesniku. Bili so dobre volje. Plesnikova mama je hitro poskrbela zanje in že se je kadilo kosilo na mizi. Zmagu pa je poklical Plesnika in mu dejal: »Na, tu imaš živilske nakaznice in 1000 mark. Poizkušaj kaj izvrtati v Lučah. Če dobiš, bo za vas

in nas dovolj, ne?«

»Bo!« je pribil Plesnik in se namuznil. »Pri Matijcu bom dobil, je moja zlahta!«

Po izdatnem kosilu so borci posedli okrog peči in pesem je vse bolj grela sreča. Janez, največji šaljivec, pa je vlekel na staro harmoniko. V tem

kotu Logarske so se počutili posebej varne in niso niti postavili straže. Le kaj bi, saj je bila pred njimi dolga pregledna livada.

»Le kdaj bomo spet plesali?« je v šali vprašala Plesnikova mama.

»Eh,« je zagodel Janez. »Ko se bomo pošteno naplesali s Svabi!«

Posebej zanimivo je to, da iz poročila Warrenove komisije izvedemo, da so bili številni gostje — obiskovalci Rubyjevih nočnih klubov — prepričani, da so tu čede videli Oswald. Obenem pa prav v poročilu zasledimo, da Oswald nikoli ni bil v teh klubih. Ali je res treba toliko prebrisanosti, da lahko trdimo, da so postje videli Larryja Cratarda, ki se je kot Rubyjev uslužbenec zadrževal v teh klubih.

KDO JE UBIL TIPPITA?

Ceprav dallaska policija trdi, da je Tippita ubil Oswald, vendarle Warrenovo poročilo tega nikakor ni uspelo dokazati. In prav vprašanje ali je Oswald lahko bil Tippitov morilec ali ne, je izredno važno. Pri Tippitovem umoru gre za številno nerazjasnenih domnev, ki obtožbo proti Oswaldu tako presumerijo drugam. Le kako je policaj Tippit lahko pomislil, da je neznanec, ki je šel na pločniku pred njegovim avtom, Kennedyjev ubijalec in kako je prišel na idejo, da ga je povabil v svoj avto. Tak način aretacije je za tako težke zločinca zelo čuden. Iz Warrenovega poročila povzemamo, da je policijska radio oddajna postaja na dan Kennedyjevega umora štirikrat zapovrstjo oglaševala (od 12.45 do 12.55 ure) opis domnevnega ubijalca: »tridesetletni belec, vitkega stasa, visok 5 čevljev in 10 palcev ter okrog 165 funtov težak«. Ta opis ni bil točen, temveč celo napačen, kajti Oswald je imel 24 let, visok je bil 5 čevljev in 9 palcev ter težak okrog 140 funtov.

Komisija v svojem poročilu dvakrat na različni način opisuje aretacijo Oswalda. Tako menijo, da je Tippit zasumil, da je mladiček na pločniku Kennedyjev morilec (zaradi opisa storilca), istočasno pa komisija priznava, da je veliko vprašanje, če bi Tippit po pomanjkljivem in netočnem opisu lahko spoznal v Oswaldu osumljenca.

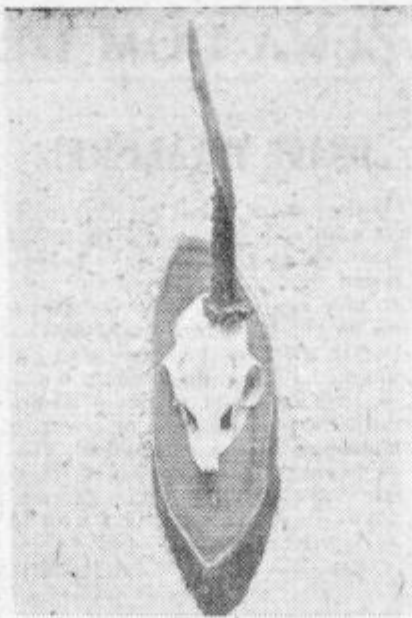
In kaj vse to pomeni? Razumljivo je, da ni na svetu sodišča in porote, ki bi lahko obsodila za umor policajja človeka samo zato, ker je možno, da je umorjeni policaj prepoznal dozdevnega storilca po opisu, ki je točen le v toliko, da gre za »belca vitkega stasa«. In še to vse se je odigralo v milijonskem mestu, v predelu, ki je 6 kilometrov oddaljen od mesta Kennedyjevega zločina.

OBTOŽBA NA TRILJIH NOGAH

Ze priznanje, da nikakor ni dokazljivo ali je Tippit v neznanu prepoznal storilca uboja, ruši celotno obtožbo proti Oswaldu.

Takoj zatem, ko je New York Times objavil Warrenovo poročilo o Kennedyjevem umoru je v uvodniku bilo rahlo nakazano, da je afera Tippit najslabša točka poročila. Dokazni material, ki ga je komisija v tem slučaju zbrala, ni bil zdaleka tako prepričljiv kot ostale indicije in dokazi, ki so bremenili Oswalda kot Kennedyjevega morilca.

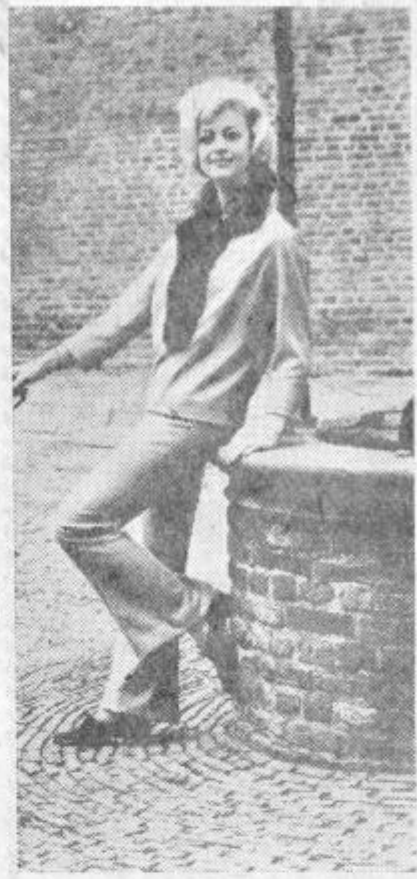
Samo nekaj dni zatem je »The New Leader« prinesel obširen članek Georga iz Patricije Nash pod naslovom »Ostale pričče«, ki je brez pretiravanja zrušil službeno trditve o Tippitovi smrti.

SRNJAK Z ENIM ROGOM JE IZREDNO REDEK PRIMEREK, VENDAR PA V LOVŠTU NI NIC KAJ ZAZELEN. NEPRAVILNO RAZVITIA ROGOVJA SRNJAKOV SO ZNAK DOLOCENIH DEGENERACIJ, TAKSNI SRNJAKI PA SO ZELO SLABI PLEMENJAKI. POSEBNO SO NEVARNI OB PRSKU, KO V BOJU ZA SRNO IZKORISCAJO TAKSEN ROG ZA BODEZ. PRAV NIC NISO REDKI PRIMERI, DA TAKSEN SRNJAK USMRTI SVOJEGA NASPROTNIKA.

SRNJAKA Z ENIM ROGOM JE UPLENIL V NEPOSREDNI BLIZINI CELJA NA ALJAZEVEV HIRBU LOVEC COKAN IVAN, CLAN LOVSKE DRUZINE HUM.

BIVSA SVETOVNA PRVAKINJA V UMETNISKEM DRSANJU MARIKA KILLIUS NI BILA MOZ BESEDA, KER JE PAC ZENSKA. AMERISKA REVIIJA »HOLLYDAYS ON ICE« JE LETOS OSTALA BREZ NJE. MARICKA NI MOGLA IZPOLNITI POGODBE IZ »TEHNIČNIH RAZLOGOV«, KER PRICAKUJE OTROČICA, KAJ TAKEGA PRI MLADI REKORDERKI NEW YORKSI MANIZERJI NISO PRICAKOVALI IN SO JI POZABILI PREPOVEDAT MATERINSTVO.

ANTON ARH IZ SENTJURJA PRI CELJU:

Ze od 1947. sem naročnik CT. Vsa leta sem zvest naročnik, kar je dokaz, da mi list zelo ugaja. Marsikaj se je od takrat spremenilo, pa tudi CT. Menjal je obliko in naslove in se tehnično vseskozi izboljševal, se pravi, da je zvesto dohiteval čas in razvoj. Z vsebino sedanjega CT sem povsem zadovoljen, saj prinaša vsakega nekaj. Popolnoma se strinjam s tistimi bralci, ki želijo več novic iz domačih krajev. Pri-družujem se tudi vašemu mnenju, da skušate predvsem zadovoljiti tiste občine, ki CT soustanavljajo. Ko bi/bilo teh le več, vi bi to gotovo upoštevali. Mladina si želi več športnih objav. Ce temu ustrežete, smo mi starejši prikrajsani, čeprav včasih radi pregledamo še v športno rubriko. Ce bi pa hoteli vsem ustreči, bi moral biti list obširnejši, kar pa spet zaradi pomanjkanja papirja, kakor čujemo, ni mogoče. Želim, kakor tudi mnogi bralci, da bi poleg romanov, ki jih že objavljate, začeli potem, ko bodo pri kraju, objavljati še stare romane kot so: Mlinarjev Janez, Danes celjski grofje in nikdar več, Guzev in podobno. Vse to, kar se je v zgodovinskih romanih dogajalo, je v osnovi resnično in se je odvijalo v domačih krajih.

Skušali bomo upoštevati vaš nasvet, hvala lepa!

LOJZE JAVORNIK IZ BREGA V CELJU:

Naročnik CT sem že drugič. Prvič sem ga odpovedal, ker ste pre malo objavljali športne zanimivosti, posebno o ND Kladi-var. Naročil sem ga ponovno, ker sem upal, da se je CT izboljšal. Zmotil sem se, zdaj še manj objavljate o športu kot poprej. Prepričan sem, da bi bili bralci CT in ljubitelji ND Kladi-varja bolj zadovoljni, če bi obširneje pisali o športu. Zanimame tudi, če je pri Celjskem tisku zamuda ali pri raznašalcih, ki nam dostavljajo časopis šele v petek zvečer ali v soboto dopoldne, čeprav smo v centru.

Ze tovariš Arh piše, da je težko vsem ustreči. Eno stran smo namenili športu, več že ne moremo. Če je kaj posebnega, najde mesto tudi na prvi strani. Vsekakor upamo, da vas bomo zadovoljili s pisanjem o športu. CT je vselej dotiskan v petek ponoči in ne zamujamo; posreduje pa ga pošta, ki ga sprejema ob petkih navsezgodaj.

ANTON MESIČ IZ ANDRAZA PRI POLZELI:

Rad prebiram vaš CT in prosim, da mi ga pričnete takoj pošiljati. Obljubljam, da bom v redu plačeval naročnino. Izredno me razveseljuje, zato lepo prosim, pošljite!

Takim prošnjam zelo radi ustrežemo. CT ste gotovo že sprejeli; obilo zadovoljstva vam želimo!

MARIJA JAVORNIK IZ PODBREZJA PRI MARIBORU:

Z velikim veseljem prebiram CT, ki je vsebinsko zelo pester in zanimiv. Verjemite, k njegovi vsebini vam lahko samo čestitam in želim še mnogo uspehov pri urejanju lista. Preseneča me, da še niste poslali čekov za naročnino. Pošljite ga in sporočite, če se ho CT tudi podražil. Naj bo, kakor hoče, poravnala bom naročnino za vse leto!

Cek nedvomno dobite. Kakor vidite, se CT ni podražil. Hvala za prijazne želje!

FRANC KAJTNA IZ ZIDANŠKOVE V CELJU:

Kritika je zdrava, če je na mestu in utemeljena. Trdno sem prepričan, da mi tudi uredništvo CT tega ne bo izpodbijalo. V naši družini je CT vsak petek na mizi. Presenetil me je nenavaden naslov, ki bi moral biti večji in vidnejši, da bi dejansko vzpodbujal bralce. CT je tako privlačen, vsebinsko bogat in pester, da zame ni prave nedelje, če ni »Celjskega tednika«. Samo malo dobre volje še, da bi izboljšali naslov.

Dobro kritiko radi sprejemamo. Veseli nas, da vam vsebina ugaja, ker je važnejša od naslova. Dvobarvno žal se ne zmoremo tiskati. Sicer je pa nekaterim bralcem všeč tudi spremenjeno lice CT, tako da težko vsem ustrezemo.

OB NASI ZELENi SAVINJI POGANJA REGRAT IN POZVANJAJO ZVONCKI... MRAZ IN SNEG JE POZABLJEN. TAM PA, KJER NASA SAVINJA ZACENJA SVOJO POT IN SE V SKOKU POZENE PREKO RINKE JE SE VSE PO STAREM. IZ MILIJONOV KAPLJIC, KI JIH SUCE VETER, JE NARAVA POSTAVILA SPOMENIK — LEDENO KATEDRALO. SEDAJ SE LEZI PRSIC V VRHOVIH NAD SLAPOM, OB PRVI ODJUGI PA BODO TU GOSPODARILI PLAZOVI IN ZARIVALI SVOJ SMRTNONOSNI KLIN V BUKOV GOZD NAD CESTO. VSE DO MESECA MAJA TU NE BO MIRU, DO TAKRAT, KO IZPOD ZBITEGA SNEGA POGLEDA PRVI AVRIKELJ, ZNANILEC HRIBOVŠKE POMLADI.

FOTO: CIRIL DEBELJAK

SODOBNE

K rabinu je prišel neki človek: »Dandanašnje življenje je naravnost obupno. Prideš k siromaku, pa te sprejme kot prijatelj in če le more, ti pomaga. Bogataš pa te niti ne pogleda. Tako ti denar spreminja ljudi!«

Rabin pa je popeljal človeka k oknu in dejal: »Kaj vidiš?«

»Zeno, ki vodi otroka za roko, avtomobile, ki drve, vrvež...«

»Prav. Sedaj pa poglej še v ogledalo in mi povej, kaj vidiš?«

»Kaj? Samega sebe!«

»Da! Tako je! Okno je iz stekla; ogledalo tudi. Toda, čim namažeš nekaj srebra pod površino, vidiš samo še sebe.«

Medtem ko koga kritiziraš, ga drugih deset s pahljačo hladi, da bi mu ne bilo prevroče.

Priviligirancev ne poznamo. Pri nas imamo samo tiste z avtoriteto in imuneteto!

Človek ni nikoli dovolj previden pri izbiri svojih sovražnikov.

27. MAREC 1941 ● 27. MAREC 1941 ● 27. MAREC 1941 ● 27. MAREC 1941 ● 27. MAREC 1941

DOGODEK V BELVEDERU

Vojna vihra se je širila že od 1939 leta. Hitlerjev skorenj je pričel gaziti svet. Bliskovito je pomendral Poljsko, Avstrijo, Češko in se tiho pripravljal v naskok na Vzhod. Trenutno si je hotel zaščititi hrbet na Balkanu. Jugoslovanska regentska vlada je nagibala k sporazumu s fašistično Osjo. Nemci so se vznemirili zaradi Balkana. Francijo so zlomili, ostal je samo de Gaulle, edini uporni general. In Grčija je kot edina evropska držela še dovoljevala Angležem, da so imeli tam svoja oporišča. To tudi Italijanom ni ugajalo. Hitler je ocenjeval, da je na grških tleh okoli 200.000 zavezniških vojakov. »Vrhovni poveljnik nemške vojske popušča do zadnje zmogljive meje, je pisalo glasilo vermahta, da bi omejili vojno in samo za las je manjkalo, da bi potrpežljivost rodila uspeh.

25. marca 1941. sta prispela na dunajski dvorec Belvedere jugoslovanski ministrski predsednik Cvetković in zunanji minister Cincar-Marković, da bi skupaj z nemskim zunanjim ministrom Ribbentropom, italijanskim zunanjim ministrom Cianom in japonskim poslanikom Oshimo podpisali pristop Jugoslavije k trojnemu paktu. Toda še istega dne je britanska vlada izrazila svoje presenečenje nad nenadno odločitvijo Jugoslavije, da prodra

svojo dušo. Vsiljiva britanska in ameriška propaganda je dosegla svoj uspeh, ko so 27. marca ob dveh zjutraj vrgli miroljubno vlado, oklicali mladoletnega kralja Petra za vladarja, odpravili Pavlovo namestništvo in zaprli Cvetkovića in Cincar-Markovića. Izdajalska srbska klika — iz istega tabora, kot so bili morilci kralja Aleksandra in študent, ki je 1914. ustrelil habsbur-

skega prestolonaslednika — je tudi tokrat Jugoslaviji oropala mir. Za izdajalsko kliko pa spet stoji Anglija, njen poslanik Rendell, ki odklanja vsako miroljubno politiko, ameriški posebni poslanec v Jugoslaviji polkovnik Donqvan, britanski zunanji minister Eden in britanski načelnik generalštaba Dill.

(Se nadaljuje)

19. 3. 1965 — št. 11
Casopis je ustanovil okrajni odbor SZDL. Izhajal je 1945 kot »Nova doba«, do 1955 kot »Savinjski vestnik« in dalje kot »Celjski tednik«. S 1. januarjem 1965 ga soustanavljajo občine: Mozirje, Laško, Celje, Slovenske Konjice, Sentjur pri Celju, Smarje pri Ješah, Zalec in OO SZDL Celje. — Urejujejo: Rudi Lešnik, glavni urednik; Drago Hribar, odgovorni urednik; Borivoj Wudler, tehnični urednik; Ivica Burnik, Jože Klančnik in Janez Sever. — Tednik izhaja ob petkih. Izdaja in tiska CP »Celjski tiske«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefon: 23-72. Tekoči račun 603-11-1-656. Cena posamezne številke 30 din. Letna naročnina 1.200 din; polletna 600 din; mesečna 100 din. Inozemstvo 2.400 din.